

DISSERTATIO INAUGURALIS
DE

GANERBINATIBVS,

VVLGO:

Son Ban = Erbschafften,

QVAM

SVB PRAESIDIO

DN. NIC. CHRISTOPHORI
LYNCKERI,

ICTI IENENSIS CONSVMMATISSIMI,

NEC NON POSTEA S. R. I. EQVITIS, ET S. C. MAIEST.
A CONSILIIS IN AVLA IMPERIALI,

DIE XXVI. AVGVSTI ANNO CID ID C LXXXIX.

P R O L I C E N T I A

SVMMOS IN VTROQVE IVRE HONORES DOCTORALIA
MORE MAIORVM CAPESSENDI,

PVBlicae SVBMISIT DISQVISITIONI

ERHARDVS WILHELMVS Himmel,

IENENSIS.

EDITIO ILL

IENAE,
LITTERIS IO. BERNH. HELLERI, 1747.

DISSERTATIO INAUGURALIS
DE
GANERBINATIBVS,

VVLGO:

Son Ban = Erbschaften,

QVAM

SVB PRAESIDIO

DN. NIC. CHRISTOPHORI
LYNCKERI,

ICTI IENENSIS CONSVMMATISSIMI,

NEC NON POSTEA S. R. I. EQVITIS, ET S. C. MAIEST.
A CONSILIIS IN AVLA IMPERIALI,

DIE XXVI. AVGVSTI ANNO MDCC LXXXIX.

P R O L I C E N T I A

SVMMOS IN VTROQVE IVRE HONORES DOCTORALIA
MORE MAIORVM CAPESSENDI,

PVBlicae SVBMISIT DISQVISITIONI

ERHARDVS WILHELMVS Himmel,

IENENSIS

EDITIO IIL

IENAE,
LITTERIS IO. BERNH. HELLERI, 1747.

STANDARD OF THE

OF

CANINEBIVAS

1840

THE

OF

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

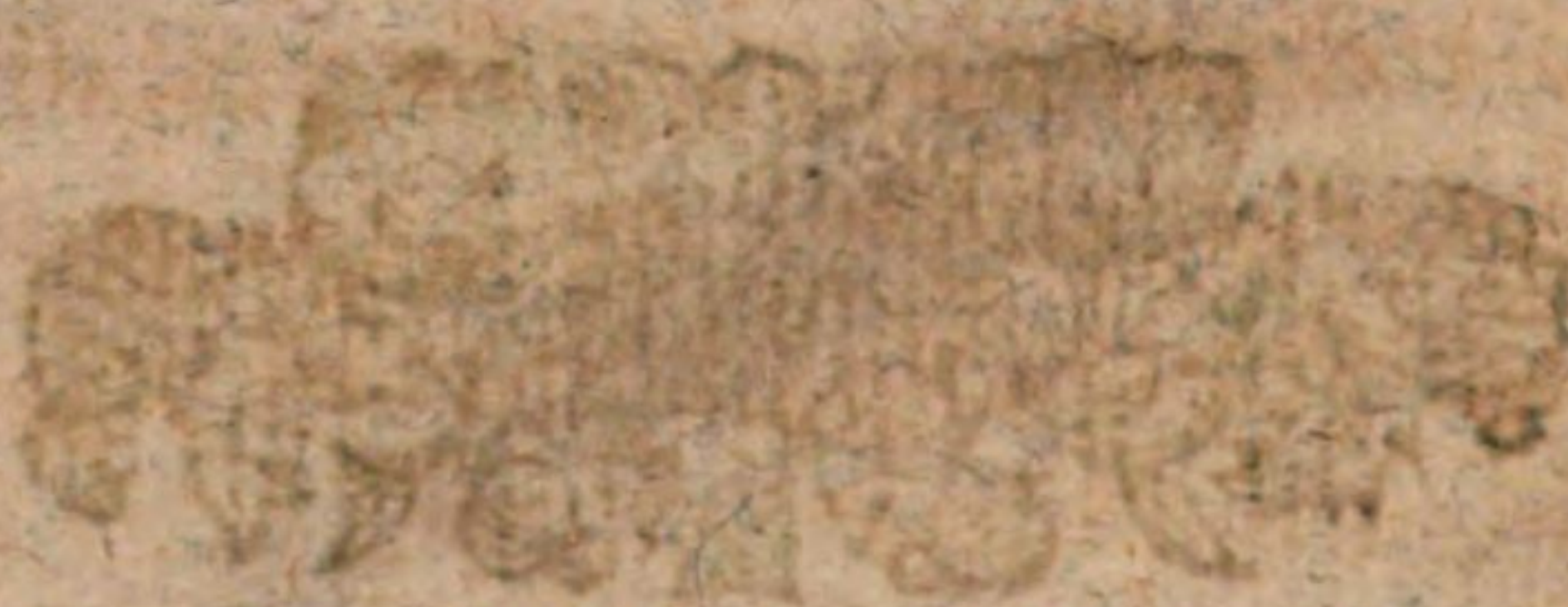
THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

I. N. D. N. I. C.

*D*issertationem hanc Inauguralem res-
ciendo creatoris nostri omnipotentis di-
rectionem, certissima in Patronos mihi
observandissimos spe, quod hunc qualemunque au-
sum magnanimitate sibi alias quoque solita & jam
protecturi sint, elaboravi, Jacobum VVernberum
Kyllingerum, tractatu suo de Ganerbiis Castorum
scripto, Autorem secutus, dum quaestiones ab illo mo-
tas tetigi eo, quo in Dissertatione licet, modo.

I.

*Q*uod attinet Etymologiam vocabuli Gan-
erbii, & hinc derivati voc. *Ganerbينات*,
illud origine Germanicum & inde com-
positum est, hinc, seposita multifaria ho-
monymia, de qua late *Kylling. Discurs. 1.* denotat

A 2

idem

idem ac Dominos communes, gemeine Herren ;
 Idque ex natura vocabulorum simplicium, & qui-
 dem i. gahh, veteribus gemein : de quo *VVehne-
 rus sub Rubr. gemeine Gan-Erben, Kylling. Disc. 1.
 §. 28.* Et 2. vocab. Erben, quod regulariter qui-
 dem successores in universum Jus, denotat, l. 62. ff.
d. R. J. interdum tamen etiam Dominos Rerum
 suarum, pro Hærede enim gerere est pro Domino
 gerere, veteres enim hæredes pro Dominis appel-
 labant. §. fin. *J. de Hæ. qual. & Diff.* cui ad stipula-
 tur & idem *Kylling. Disc. 1. §. 41.* dicens : olim Vo-
 cabula Erb & Erben, proprie & peculiariter usur-
 pata fuerunt pro Possessoribus Rerum Immobili-
 um. Et in superiori Germania, Erbsassen von
 und zu N. se dicunt Dominos Arcis, Castri aut
 prædii cujusdam, etiam non attento utrum univer-
 sali an singulari titulo tales facti sint. *Et VVehn.
 sub voc. Erblich.* Hoc verbum Erblich potest et-
 iam interpretari Proprietarie, quod ab usu Ger-
 man. lingvæ non abhorret, ut : Erblich, pro Ei-
 genthümlich ; Nec Saxon. inusitatum, qui Res
 immobiles proprias, Erbe, appellant : sic Erb-
 Herr, quasi Eigenthums-Herr, verus & directus
 Dominus ; Hincque vocabulum compositum
 Gan-Erben indicare Con-Dominos Rerum Im-
 mobi-

mobiliū, non dubito. Quod eo magis eluce-
 scet ex Ganerbinatuum Origine, cum enim quon-
 dam Inimicitias denunciare, easdemque armis fi-
 nire soliti sint etiam destituti omni Majestate, da
 das Faust und Kolbenrecht im Schwang gienge,
 de quo *VVeibn. sub voc. befehden*, & inde inlecura
 redderentur Itinera ac Domicilia. Alii virtuti po-
 tius operam dantes, confecerunt sibi artes munitas
 in quibus cum Familiis suis ac pretiosis Rebus, ab
 ejusmodi Invasionibus tuti essent, certasque leges
 præsertim Defensionis sibi constituerunt, *Carpz.
 Pract. Crim. P. 1. quest. 35. §. 4. & 5. Rittershus.
 partit. Feudal. l. 1. c. 17. §. 2. VVeibn. sub vocab. gan-
 Erben c. 2.* Cum igitur nomina tanquam signa
 regulariter à Rebus quibus imponuntur tanquam
 signatis certissimam Interpretationem nanciscan-
 tur, ii autem qui Con Domini certorum Immo-
 bilium fuerunt, dicti sint ganErben; Hinc patet
 origine proprietate & usu loquendi Ganerbios di-
 ci Dominos Immobilium, communionem eorum
 habentium titulo vel hæreditario vel alio quocun-
 que. Id quod confirmatur *Recess. Imper. zu Aug-
 spurg de anno 1500. sub titulo: wider der Gan-Er-
 ben Schloß. Ord. de pac. publ. VVormat. de anno
 1521. eod. tit. Jure Sax. Burgmann heist die Gan-
 Erben*

Erben und Edelleute, so vor Alters unter einem
Burg-Herren auf einer Burg gewohnet haben.
Et alibi: Burg-Lehen heist solche Lehen, da ihrer
viel Edelleute oder Gan-Erben, wie mans igo
nennet, in einer Burg oder Schloß zusammen
haben Lehn und Lehns-Recht. *Carpzov. pr. Rer.
Crim. p. 1. q. 35. §. 6. it. Reform. Civit. Francof. p. 2.
tit. 5. §. 1. & 2.* Wäre es, daß viele eine Behau-
sung oder aneinander liegendes Guth mit einan-
der als Gan-Erben in Gemeinschaft hätten,
v. Kyll. D. 1. §. 43.

II. Quantum ad Æquivocationem, negan-
dum non videtur, posse omnino Ganerbios seu
Ganerbium idem denotare ac pactum Confra-
ternitatis aut Majoratus, si voluntate contrahenti-
um aliæ qualitates Pacto non inferuntur, quam
moribus Confraternitates aut Majoratus amictos
esse cernimus. Si tamen respicio Ganerbium
ratione Naturalium pro tempore Originis, & qua-
tenus progressu temporis potissimum eo inclina-
tus remansit, differt. 1. Causa effic. Cum, quam-
vis Ganerbium sæpius initus sit à Personis Illu-
stribus, utpote à quibus Finis infra positus opti-
me ob majorem potentiam & opulentiam eorum
obteneri possit; Nihilominus tamen eundem et-
iam

iam privatos, destitutos qualitate ejusmodi illustri, sub confirmatione Principis inire posse non dubito: Confraternitates autem, non nisi in Familiis Ducum, Principum, Comitum, & cœterorum Illustrium, Jurisdictione tali instructorum, ut Jus condendi leges habeant, à Majestate Cæsarea confirmari solent. *Gail. l. 2. observ. 126. §. 1. 2.* Causa Finali, licet minus & aliquatenus tantum, cum primaria species Ganerbinatus, principaliter securitatis, sui ac familiæ defensionis gratia, ad cohibendos latrones inita sit. *Carpzov. Pr. Crim. P. 1. quest. 35. VVeibn. sub voc. Gan = Erben cap. 2.* Confraternitates autem principaliter mutux successionis gratia ad pacem tranquillitatem & splendorem Imperii conservandum, ad defensionem subditorum quorum interest, ne alienis & ignotis Dominis subjiciantur, receptæ sint. *Gail. l. 2. obs. 127. §. 2. 8.* Utque sereno concordix vinculo altera Domus alteri nexa sit, ac sciant, qua fide qua dexteritate altera Domus, alterius subditos in expressum eventum regere acturi debeat. *Reink. de Reg. S. & E. l. 1. cl. 4. c. 18. n. 17.* 3. Modo constituendi, cum, Ganerbinatu introducto, Dominium & vera possessio per communionem transferatur: Confraternitatibus autem tantum possessio ficta

facta per constitutum : *Reink. R. S. & E. l. 1. cl. 4. c. 18. §. 12.* & Investituram simultaneam prout de ejusmodi, in Exemplo Marchionum Brandenb. & Ducum Pomer., licet unilateralis tantum successio- nis confraternitatum, ratione Ducatus Pomeran., testatur *David. Chytraeus Chron. Sax. lib. 12. p. m. 315.* De Bilaterali autem *Carpzov. ad L. Reg. c. 6. sect. 7.* Inter Duces Bavariae & Principes Palati- nos, it. inter Duces Sax. & Principes Comites Hen- neberg. ratione Henneberg. & respective Coburg. it. inter Domum Sax. & Landgravios Hassiae & plures alios ibidem remissive. 4. Effecturatione Exercitii, quod Ganerbinatu constituto statim u- terque Jus suum secundum naturam communio- nis exercere ipso actu possit, nec in suspenso sit. In Confraternitatibus autem post extinctionem demum alterius Familiae utpote in quem casum contractae sunt *Reink. l. 1. cl. 4. cap. 18. §. 11. Gail. lib. 2. obs. 127.*

III. Unde quoque patet facillime, quomo- do à Majoratu differat; utpote quo, inter perso- nas tantummodo unius Familiae, cum Senioris praerogativa derivanda post hujus mortem ad pro- xime hunc aetate excipientem, quid certi pacisci- mur *Klock. P. 1. cons. 7. per tot.*

IV. His

IV. His præmissis proximius Essentiam Ganerbinatus ejusdemque Definitionem inspiciamus, quæ hæc sit: SOCIETAS CASTRI AVT ALIORVM IMMOBILIVM, ORIGINALITER SECVRITATIS, POST ALTERIVS QVOQVE LEGITIMI FINIS GRATIA, CERTIS LEGIBVS A CONFOEDERANTIBVS INITA, A SVPERIORE CONFIRMATA. Cumque cujusvis Definitionis Naturam ratione ejus quod sit clara, Ex notioribus natura, Reciprocabilis cum suo Definito &c. exprimat optime Genus & Differentia specifica, hinc loco Generis posui SOCIETATEM, quæ hic est; Communio Jurium sui objecti, animo operas aut alia inde consequentia communicandi Jure Confraternitatis: Idque exhaurit Naturam Generis proximi in speciebus sub se contentis; estque iis prius natura, latius, æqualiter competens ac ita qualificatum prout Natura Generis postulat. Differentia specifica desumitur ab Objecto externo, à Forma, & fine formali de quibus singulis suo loco. Adjicitur autem Definitioni etiam Proprium Ganerbinatus & quidem Secundi modi, quod consistit in confirmatione Superioris; Cum enim hæc Conceptum Ganerbinatus primum non reddat, sed se-

cundarium tantum, necessarium tamen ad id, ut nomen Ganerbinatus veri ac moraliter subsistentis, mereatur; hinc proprii loco stet. Quamvis autem hoc propr. videatur definitioni minus compte inferi, utpote cujus Indolem supra dixi esse; RECIPROCARI POSSE CVM SVO DEFINITO. Et præter id, omne tanquam abundans omitti debere; Abundans autem Definitioni omne dicatur; quo sublato sufficienter explicatur Rei Essentia ex iis quæ remanent, sed CONFIRMATIONEM Essentiale Ganerbinatus non esse confitear, eo ipso dum eam à conceptu primo excluderim: Resp. tamen Definita, quæ certas includunt Circumstantias, sine illis non esse definienda: cum igitur confirmationem ad id ut Ganerbinatus subsistat necessariam esse infra ostendam, hincque qualitas illa Tolerabilitatis ac Subsistentiæ legalis, in Ganerbinatu, circumstantiam notabilem, non solum Juris quo iusta ab injustis discernuntur, sed & (Fictione juris) Facti, importet, cum omnis conventio contra leges inita, non solum pro inutili, sed & plane infecta habeatur per *L. 5. C. de LL. & constit. princip.* Hinc merito Definitioni adjiciendum est.

V. Ratione causæ efficientis quæritur: Quis Gan-

Ganerbinatum inire possit? Et distingvendum est inter Ganerbinatum CASTRI (quod hic accipitur pro Universitate Societatum simplicium loci muniti) & aliorum Immobilium. Quod Ganerbinat. Castri attinet hunc inire potest vel MAJESTAS liberrime in suo Territorio. Cum enim ea sit summa ubique Potestas, cujus Acta infirmari nequeunt, soluta omnibus legibus etiam Naturæ & Gentium quoad vim coactivam in ordine ad subditos suos, Jus Belli & per consequens Armandarium & Fortalitiorum sit de Regalibus, quæ ossibus Majestatis inseparabiliter inhærere dicuntur & pars totius potestativi; hinc, absque omni controversia vi potestatis omnimodæ, licitum ipsi est, ratione Castri tam exstruendi quam exstructi insimulque totius Regionis Societatem inire: Sique Territorium servile sit, hocque jure regatur, indifferenter; Sin autem civile, patrimoniale tamen sit, ratione Juris Majestatici & Regalium tantum, sin vero civile & extra patrimonium sit, non nisi vi Dominii Supereminentis fiat, necesse est. Et sic Regem Galliæ & Hispaniæ, ratione Regni Neapolitani aliquem Ganerbinatum coluisse ait Kylling. *Disc. 1. §. 60.* Cum autem Imperatores nostri Romani hodie Statuum Jura ita firmarint, ut

nec à se, nec ullo alio turbari possint unquam *Pacif. Osnabr. Cas. Svec. art. 8.* Patet Imperatorem proprio motu & vi Reservatorum Regalium absque Ordinum Consensu Castrum nec exstruere, & in eo Ganerbinatum inire posse, id quod & expressis verbis Inviētissimus noster Imperator Leopoldus *Capitulat. art. 13.* in specie de Castris promittit §. *Jedoch sollen und wollen wir, &c.* Nec ratione Castri in Territoriis Statuum jam exstructi eundem celebrare posse: Quia enim Ganerb. importat non solum Communionem & translationem Juris Dominici in Castro, Imperatorem autem Jura Statuum Territoria ac Dominica auferre non posse patet non solum ex manifesta Natura Juris Domini in Vasallos ac Feuda eorum, Principis in Subditos & eorum Bona, sed & in specie ex plurimis Capitulation. Imperatorum præsertim *art. 3.* Verum etiam importat Ganerbin. præter illam, confœderationem aliquam: Hanc autem se sine consensu Statuum non inituros promiserunt undiquaque Imperatores, præsertim Ferdinandus III. *art. 7.* cum seq. proindeque sine consensu Statuum & præsertim Domini Territorialis, de cujus præjudicio maxime agitur, hoc casu fieri non posse, certo certius est. VEL PRIVA-
TI

TI IN REPUBLICA CONSTITUTI ; Eos non, nisi specialiter privilegiati sint, castra ædificare nequidem posse, credo ; quia Rempublicam citius quam Rebellionibus deprædationibus & Inobedientia subditorum, ex Indole pravitatis humanæ facillime eo inclinantium, non destrui, manifestum est ; qualem Ansam Castra subditis egregie suppeditare, & sine iis vel non dari vel non durare credendum. Hinc, cum salus populi suprema lex sit, ratio Imperii manifesta dictat, privatis interdiciendam esse omnem Armandiarum ac Fortalitorum speciem, Jura & connexa, cumque iis Respubl. non solum contra hostes ab extra, sed & Tumultuationes intrinsecas tuendo regatur, jure ad Reservata Principum ac Regalia, quemadmodum Jus armandiarum & muniendi, appositio Militum & reliqua Jura Bellica, ita etiam castra ædificandi jus relatum est. Hincque Romanis usitatum fuisse muros civitatum destruere, ne deficient ; Anglos, Moscovitas omnesque Orientis & Africæ Gentes ne fossa quidem aut vallo munitas Rusticis Domos concedere refert *Kyll. Disc. 4. §. 20.* Jura quoque nostra interdiciunt Municipalium muros exstruere *l. 6. ff. de Oper. publ. eosdem reficere l. 9. §. 4. ff. de rerum Divis.* Qu. QVAN-

TVM AVTEM AD SVBDITOS CASTRA
IAM HABENTES: AN RATIONE EO-
RVM ETIAM EIVSMODI GANERBINA-
TVM INIRE QVEANT, QVAMVIS MI-
NVS DVBIVM VIDEATVR, tum, quia castro
concesso, etiam defensio quocunque modo, &
per eam securitatem (utpote cujus causa principa-
liter exstructum est) sibi acquirendi concessa vide-
atur; Tum quod confœderationem legitima in-
tentione ac defensionis grãtia à generali interdicto
Confœderationum *tot. tit. ff. de Colleg.* excludi di-
catur *arg. l. 1. C. unde vi. Mynsing. cent. 6. O. 2.* ad-
eo ut nec confirmatione quidem indigeant, si cum
Klock. loquerer, *P. 1. cons. 7. §. 1121. &c.* Tum
denique quod communionem aut societatem Ju-
re Dominii ac regulari licere, concedendum sit.
Proindeque nec juri communi, nec paci publicæ
contrariari, nec Judicio Camerali quoque displi-
cere potuisse colligationem ejusmodi, probet
Myns. C. 6. O. 2. Nihilominus tamen cum con-
fœderationem Bellicam sapiat ejusmodi Ganerbi-
natus, ut supra dictum, hinc, VEL SPECIALE
PRIVILEGIUM REQVIRI CREDO; utpote
quod lex specialis dicitur *l. 2. C. de LL. & constit.*
PP. Et quia Fœdera in hoc genere inire ad Re-
galia,

galia, utpote quibus Rempubl. non minus quam ferro tuetur Majestas, refertur *Struv. Synt. J. F. c. 6. apb. 19.* Jus Belli & foederum pari passu ambulare dicitur *Reink. de R. S. & E. l. 2. cl. 3. c. 3. §. 21.* Jus Belli autem utpote sub quo motus, discrimen, ac salus Reip. totius in summo gradu versatur, subjectis merito ademptum est; Cum enim confederationem, promissionem mutui auxilii adversus hostes vel alios oppressores definiat *Klock. P. 1. conf. 37. §. 105.* Et vix aliud (si extra casum defensionis in continenti ad recuperandum spoliū consideratur, de quo infra,) quam connexum Juris Bellici esse queat, utpote quorum intuitu Bellum à principalibus litigantibus interdum suscipitur, tollitur, in Confederatos, antea Non-Hostes inducitur; merito ex hac hypothesei ei tantum competat necesse est, cui Jus Belli. Cumque præterea cætera Ganerb. Naturalia utpote protectio & defensio aliorum, regulariter tanquam Nota Superioritatis principi competant, nec consequenter actus notabilis & sollemnis ad hunc finem tendens, celebrandus sit, id quod tamen confederatione fit, ideo & Jus hocce eo magis ad Regalia referendum erit. **VEL MINIMUM EIVS CONFIRMATIONEM EX SPECIFICA FORMA CVM**

CVM CLAVSVLA EX CERTA SCIEN-
TIA, necessariam esse dicendum erit ; Hac enim
cum defectus personæ, formæ, solemnitatum & a-
lii Juris Civilis suppleantur, prout passim Dd. &
Bald. *in l. fin. ff. de Testam. Tut.* adeoque per eam si
actus nullus est confirmetur, præter naturam con-
firmationum novi aliquid detur, ad hoc, ut actus
potius valeat quam pereat accipienda sit, proin-
deque non confirmatum sed confirmans attenda-
tur *Gail. l. 2. O. 1. §. 16. 17.* concedendum videtur
in nostro casu, quo, defectus tantum in persona,
inhabili ad confœderationem & agenda ea quæ
Principi reservata sunt, consistit ; & inde nullus
redditur ex defectu Juris Civilis, confirmationem
ejusmodi specificam ad corroborandum & requi-
ri, & sufficere. Et talem confirmationem hoc ca-
su necessariam fuisse, patet in exemplo castri Gan-
erbici, in Hassia, dicti das Busseker-Thal, ex
confirmatione Imperatoria infra allegata sub lit.
A. quam ex singulari gratia Magnif. Dn. Præsidis,
Præceptoris mihi observandi, quo allegare pos-
sem, accepi. Hinc & *Reink. cum Kylling. Disc. 15.*
§. 14. & seqq. infringunt generalitatem Mynsingeri
& Klock. asserentium : quod confœderationes,
defensionis causa sub generali interdicto confœde-
rationum

rationum *tot. tit. ff. de Coll.* non comprehendantur ;
 directo contrarium statuentes ; Omnia nempe
 Subditorum fœdera etiam in nostro Imperio
 Rom. invito superiore esse illicita, idque ex gene-
 rali interdicto *l. penult. §. 1. ff. de Colleg.* Et §. *con-*
venticula. cap. un. F. de pac. tenend. Int. Subdit. Cap.
15. A. Aullæ Cap. Leop. art. 9. Et quamvis *Ordi-*
nat. Cam. p. 2. tit. 9. §. 9. *So jemand* &c. Spoliatis
 Defensionem ac prosecutionem etiam antequam
 Declaratio fractæ pacis facta sit, collectis amico-
 rum viribus permittat, & hoc ipsum etiam Con-
 stitutionibus de fracta pace publica in specie *novis-*
sima Ratispon. anno 1576. consentaneum sit. *Gail. de*
pac. publ. l. 1. c. 1. §. 16. Loquuntur tamen de col-
 ligatione ejusmodi, quæ defensionis causa in con-
 tinenti fit, qualis Colligatio autem nomen veri fœ-
 deris plane non meretur ; Cum enim spoliati seu
 dejecti amici respicientes læsi injuriam, lædentisque
 atrocitatem invasionis, tantum accedant principa-
 li, ac viribus adjectis absque notabilis confœdera-
 tionis ac diuturnæ assistentiæ ex hac conventionē
 oriundæ Intentione, cooperentur tantum ad spoliū
 recuperationem Jure communi licitam, qua im-
 petrata ab omni obligatione uterque rursus ipso ju-
 re liberatus est, sequitur quod Naturam fœderis
 non

non adæquet. Et posito etiam quod verum fœdus sit, exinde tamen generalem concessionem confœderationum à privatis & mediatis non esse trahendam, patet ex ipso textu Camerali hoc modo : Quod si tantum confœderatio ad recuperandum spolium licita est, sequitur quod confœderatio alia non liceat. Quale argumentum contrariorum in Jure pro firmissimo semper habetur, nisi vel expressa lex vel sana ratio obstet, prout passim Dd. Et illustratur quoque exemplo internecionis hominum, ex moderamine inculpatæ tutelæ, quod, quemadmodum aggressor licet se defendere & occidere aggressorem in continenti, ex post facto autem non conceditur, ita & ad recuperandas res, spoliati cum amicis se statim confœderare possunt, extra hunc casum vero non licet. Porro quamvis Tx. supra citatos prohibitorios, *l. penult. ff. de Colleg. & cap. de pac. tenend.* alii restringant ad confœderationes quæ prava intentione tantum fiunt, nec generalitatem prohibitionis confœderationum inde concedant ; aliud tamen probat causa Impulsiva legislatorum, utpote unde Interpretatio Legum Doctrinalis sumenda est, quæ apud eosdem fuit ; Ne sub prætextu ejusmodi conventionum improbi quid machinarentur lubditi, prout ex Livio & Svetonio probat VVesenb. Para.

Paratitl. de Coll. & C. Et inde deducta præsumtio Juris, quod omnia collegia & Confoederationes specialiter non confirmatæ, malæ intentionis causa factæ præsumantur & hinc prohibitæ sint. Idemque privilegium aut specialis confirmatio conjuncta cum consensu Domini in Feudalibus castris eo magis necessaria videntur, quo magis omnis alienatio aut constitutio Juris in feudo, invito Domino fieri prohibetur; Cum enim, ut sæpe dictum, Ganerbinatus communionem etiam castri inducat, qua pro parte Dominium, transfertur, cum Res communis dicatur unius cujusque propria esse pro parte, *l. 2. C. de comm. serv. manum.* & interdum successionem; Domino autem invito vi Domini directi, deficiente successore à primo investito legitime descendente Feudum rursus accedere, ipsique invito extraneum successorem obtrudi non posse, pateat ex natura conventionis & investituræ Feudalis, notissima omnibus; Manifestum hinc redditur, Dominos castrorum propria auctoritate sese ganerbinare non posse.

VI. AN AVTEM STATUS IMPERII
ET COETERI IMMEDIATI EX DECRE-
TO IMPERIALI PER PLVRIMORVM VO-
TA OB PVBLICAM VTILITATEM OBLI-
GATI

GATI SINT, CONCEDERE, CASTRUM IN SVO TERRITORIO ERIGI, ET RATIONE EIVS GANERBINATVM INIRI? aliquid tantum dubii exinde habet, quod 1. plurimi immediati territoria Jure Feudi & Dominii utilis possideant. Hincque præter servitia amplius nihil præstare videantur. *Struv. Synt. J. Feud. cap. 11. aph. 5. & ejus §. 1. 13. & seqq.* 2. Quia singuli status quoque acceperunt cum jure territoriali ac regalibus, in specie cum potestate (quàmvis aliquatenus restricta) bellica, & consequenter castra ædificandi per tot. Recess. & constitutiones Imperii cum qualitate non turbatos iri, ita ut etiam præsentem Imperatorem, nihilominus Dominus Territorialis Jura Superioritatis in Territorio exerceat solus, dicit *Arumæus Disc. J. Publ. 9.* quæ omnia toties renovata, & Status in iis confirmati, tam generaliter *Pac. Osnabr. Cas. Svec. art. 8. in princ.* quam specialiter *Capitul. Leop. art. 13.* ratione Juris ædificandi his verbis : *Jedoch sollen und wollen wir &c.* Et denique 3. quia id quod spectat ad universos tanquam singulos, ab omnibus debet approbari, ita ut pluralitas votorum hic suspensa videatur; His tamen aliisque non obstantibus, affirmativa verior videtur, cum hac tamen limitatione, deducta

ex originali civitatis fœdere coëuntiumque voluntate, ut in quantum fieri possit, Domini Territorialis Jus salvum maneat, ac de publico relarciatur si quod inde damnum habet. Quia i. quivis Status considerati ut singuli subditi dicuntur Imperatori & Imperio, mixte quidem tales, secundum plerosque, ceu participantes de Majestate, idque non solum ratione Personæ, quod patere dicunt ex Form. Juram. dem Röm. Kaysr und Reich treue, hold und gehorsam zu seyn. *Ex Constit. Imp. de ann. 1521. tit. 3. und allen andern unsern und des Reichs Unterthanen. Ex Recess. Imp. de anno 1567. §. 16. Daraus dann gehorsame Fürsten und Stände des H. Röm. Reichs.* Sed & ratione eorum Bona Immediata sub & in Imperio habentium, tanquam accessorii personæ, utpote quorum ratione quoque solvunt collectas Imperii Recess. I. zu Augspurg de anno 1548. §. 66. Wiewohl auch. qualis solutio si superiori fit, indicium immediatæ subjectionis certissime importat, cum non nisi subditis imponantur intuitu tamen Rerum l. rescripto §. fin. ff. de Muner. & Honor. prout id ulterius probant. *Reink. de R. S. & E. l. 1. §. 5. c. 4. §. 116. & seqq. Gail. l. 2. obs. 52. §. 10. num. 3.* Præter hæc siue statuum Imperium nostrum esse monar-

chicum, sed Aristocratice tantum gubernari, seu Aristocratiam sed monarchice administrari, sive Rempublicam mixtam prævalente Monarchia, manet tamen Respubl., quo autem posito ponitur ordo inter Imperantes & ita Majestatem, apud quemcunque tandem resideat, & parentes tanquam subditos, quos hic non possunt non repræsentare quivis Status Imperii ut singuli & alii tam immediati quam mediati; cum igitur subditi sint, qualicunque etiam Jure gaudeant, Imperium tamen & Dominium supereminens Territorii intuitu, recognoscere simul tenentur, cujus hæc vis, ut ex voluntate fœderis civitatem constituentium originali, ipsorum Dominia & Jura utilitate publica exigente, restringi & plane auferri possint, proindeque tanquam minus tolerare coguntur ædificium aut castrum suis fundis imponi. Et quamvis Status Territorialem superioritatem ac Regalia omnimodo, simulque Jus belligerandi & ei annexa acceperint, ita ut non turbari in iis possint, illa tamen dependenter acceperunt ita ut concedens nihilominus retinuerit sibi Jus ac potestatem superiorem. Ut hinc quivis Status licet respectu suarum provinciarum ac Territoriorum analogam Majestatem habeat, respectu tamen ipsius Imperii

Impe-

Imperatori sit subjectus, *Struv. Synt. F. c. 6. aphor.*
 13. Ut adeo Imperator & Imperium, absolutam
 & supra leges civiles constitutam potestatem ha-
 beat, vi cuius, quod Reip. utile non est, omnia Ju-
 ra, Statuta, Privilegia & Pacta ex plenitudine po-
 testatis tollit, prout *ex Recess. Imp. Aug. de anno*
1557. §. Und nachdem &c. & passim apparet. Quia
 2. autoritate *Pacificat. Osnabr. Cæs. Svec.* ejusque
 vi, per modum conventionis obligante, singuli
 Status se suaque Jura Decretis Imperii submise-
 runt, eidemque potestatem ut in suo Territorio
 nomine publico ædificetur, expresse concesserunt,
art. 8. §. Gaudeant, sub vocab. NISI. Quia parti-
 cula NISI præcedente enunciatione negativa ali-
 quid ponere affirmare & permittere docet *Dynus*
in cap. peccatum de R. J. & usus loquendi: Nec et-
 iam 3. ejusmodi castri exstructio spectat ad Status
 tanquam singulos, sed potius ad eos tanquam cor-
 pus & universitatem. Cum enim Status conjun-
 cto Imperatore corpus totum salutis communis
 causa conjunctam repræsentent, proindeque quod
 utilitatem illam tanquam Finem stringit vel pro-
 movendo, vel impediendo totum corpus quoque
 tangat necesse est, quia id tangit quod totius cor-
 poris est.

VII. Quod autem GANERB. ALIORVM IMMOBILIVM attinet, credendum videtur, omnes etiam privatos, destitutos Jurisdictione, Ganerbinatum constituere posse; Cum enim hoc casu Personæ ejusmodi aut familiæ, destitutæ munito loco, alius intentionis causa quam in castro fieri solet, se consociasse certum sit, e. gr. Habitationis, successionis, aut alterius adjumenti Jure vel communi non liciti, vel pluribus ut pluribus, (connexis vinculo à conventionem dependente,) communis ceu quod, salva Ganerbinatus qualitate fieri quoque potest, hocque casu regale Armandiarum, Juris bellici, aut protectionis, non tetigisse dicendum sit, stat sententia, quosvis eundem inire posse; Idque ex ordinario Jure Dominico & socialitatis, quam in civitate exercere licet, modo i. si recognoscunt Dominum Feudi, ejus consensu fiat, propter introductam communionem & interdum successionem personæ sub prima Investitura non comprehensæ; sin autem Dominum Territorii, ejusdem confirmatione, quamvis simplici tantum, propter confœderationem, fiat. Prout & ejusmodi confirmationem ad hunc fere modum ex confirmatione infra allegata sub Lit. A. etiam in Nobilibus Imperii immediatis Ganerbinatus des

Buseckerthals observatam esse, patet sub verbis :
 Und haben darum. It. Es soll auch. Sique 2. e.
 g. ad Ganerbinatum quid ipsis certi à superiore ra-
 tione vel Nativitatis vel alius qualitatis præscri-
 ptum fit, id ipsum legitime antequam in eundem
 recipiantur (cum affirmanti & se fundanti in quali-
 tate incumbat probatio) doceant. Prout etiam
 in Nobb. immediatis Imperii Ganerbinatus des
 Buseckerthals necessarium fuisse, videre licet ex
 legitimatione Nativitatis generosæ testimoniali-
 derer von Buseck An. 1680. lit. B. & C. quas æque
 à Magnif. Dn. Præsidente legendas accepi. Et, si suc-
 cess. causa ineatur 3. non tam nude paciscantur de
 succedendo, quam mediante stipulatione per mo-
 dum actus inter vivos conveniant, per ea quæ
Gail. l. 2. O. 126. §. 6.

VIII. Objectum Ganerb. sunt Immobilia,
 utpote in quæ causa operatur, ac Finem per legiti-
 ma media ingerat, eaque non solum allodialia sed
 & Feudalia; Cum enim Naturæ Ganerbinatus ra-
 tione nec communionis, confœderationis, ejus-
 demque Finis qualiscunque quicquam insit, quod
 Dominio vel directo vel utili, obligationi Fidelita-
 tis Feudalis reciproçæ, servitiis præstandis, aut aliis
 consecutivis vel naturalibus Feudorum, obstat,

D

Gan-

Ganerb. autem Jure humanæ confociationis subsistat, nemo dixerit, ratione Feudorum Ganerbina-
tum celebrari non posse. Sunt autem Bona Gan-
erbica, e. g. Castra, Oppida, Pagi, Villæ, Prædia,
Domus, quorum enumerationem v. infra in Fine.

IX. In Mobb. quæ immobilium naturam
civiliter loquendo induunt, idem dicendum vide-
tur, cum eodem sensu civili ab immobilibus sepa-
rari nequeant, vel ob naturam e. gr. adhærentia &
affixa, vel ob destinationem hominum, dum ea-
dem rei instruendæ, utque ibi perpetui usus causa
maneant, destinata sunt, e. g. in castro Tormenta
Bellica. Hæc, quemadmodum salva substantia
uterque iis utitur, communionem diuturnam ac
simultaneum usum sano sensu recipiunt, in eo
quod inserviant & accedant Immobilibus, simul-
taneum usum recipientibus, alias quoque contra
essentiam Feudi nihilominus Feudalia reddi adeo-
que Naturam Immobilium induere docemur; In
similibus quoque casibus semper Immobilibus an-
numerentur, nec denique Naturæ Ganerbinatus
contrarium quid in iis reperiatur, hinc eadem ob-
jectum Ganerbinatus commode statui posse
credo.

X. Quod incorporalia attinet, utpote quæ
ex

ex Majoris JCtorum partis sententia speciem, peculiarem à Mobilibus & Immobilibus regulariter reddunt, *v. Berlich. remisive pag. 3. conclus. 33.* & non nisi necessitate urgente ad alterutram sub ea distinctione referuntur, quod si Immobilibus vel adhæreant, e. g. servitutes, Jurisdictiones aut ad ea, directa sint, e. g. R. vend. pro Immobilibus habeantur, sin vero ad Res mobiles e. g. Condictio certi, ceu mobilia æstimentur. An casu eveniente quo plures Ganerbinatum OMNIVM OMNINO BONORVM INEVNT, Incorporalia quoque sub hac formula OMNIVM OMNINO BONORVM comprehendantur, quæritur? & tunc opinor, quod si Incorporalia talem societatem recipiant, quam Immobilia Ganerbinatum recipere solent, etiam de his, hoc contractu, ceu bonæ fidei, Ganerbinatum introductum esse, cæteris incorporalibus, quæ ad Mobilia destinata sunt, exclusis; Quapropter Con-Domini, qui communem Jurisdictionem in eodem loco exercent, retissime Ganerbii dici possunt & solent. *v. Kylling. Disc. 8. & ejusdem exemplum infra in fine.*

XI. De horum object. e. g. Castri natura, igitur, ad quam plurimas controversias inde dependentes decidendas, quaer. An sint individua

& consequenter pluribus Dominorum concurren-
 tibus, cuius in solidum concessa? Jamque remo-
 vendo ante omnia aequivocationem vocabuli
INDIVIDVVM describo: Quod non nisi totum
 prodest, & cuius partes separatæ, vel corpore, vel
 Intellectu, usus Rei sufficientis non sunt. Et quod
 Castrum Ganerbinatus Individuum sit, ac conse-
 quenter cuius in solidum concessum, probo I. à
 Natura Objecti **VEL** extra Casum Defensionis a-
 ctualis considerati, quod ut plurimum commode
 ac sine damno, ob qualitatem situs naturalis & o-
 perum Defensionalium se mutuo respicientium,
 dividi nequeat, quales in Jure nostro pro Indivi-
 duis habentur. *arg. l. 3. C. comm. divid.* **VEL** ad
 casum actualis Defensionis considerati: cum enim
 ad Defensionem & per eam securitatem, tanquam
 Finem ultimum, obtinendam, pars Castri non suf-
 ficiat, altera parte vel carente vel indefensa relicta,
 utpote cum hostis invadens castrum quacunque
 parte velit, una parte occupata, alteram quoque,
 & ita totum, vel occupasse, vel Impedimento ope-
 ri exstructi, ad Castrum regulariter ordinati, ulte-
 rius non obstante, facile occupare posse sciamus.
 Hinc non nisi totum Castrum ad actum Defensio-
 nis sufficientis prodest, & consequenter dividi non
 potest.

potest. Unde pr. ulterius & 2. Ab usu Castri individuo, qui fluit ex finis intermedii natura ipsa, Defensione nempe tanquam Individuo, utpote quæ, quia in Facto consistit, & ideo non solum secundum Facti Indolem essentialem, quocunque modo etiam consideres (i. e. tam natura quam Jure,) Individuum quid est; Cum impossibile sit pro parte agere & non agere, defendere & non defendere, hincque nec cogitari nec intelligi pars ejusmodi facti possit; sed etiam quia ratione cujusvis ex pluribus defendentibus, Effectum Individuum operatur, propterea, & hinc Individuum usum quoque monstrat. Consistit autem Effectus Individuus in eo: Quod tota castri Terra plene & non pro parte à singulis defendi dicatur, & quivis incolarum plene & non pro parte defendatur: Quamvis enim unus non quovis loco castri stet, repellendo tamen Hostem, totum invasionis effectum, qui est occupatio etiam partis, & per eam totius castri, plene & non pro parte avertit, & ita totum castrum ac singulos incolas plene defendit. Quæ qualitas individuitatis insuper ex eo quod Defensioni contradictorie oppositum, & est: **NON DEFENSIO**, ceu quorum in Jure contraria est differentia specific. & natura, patet. Quemadmo-

dum enim unus non defendens, totum plene non defendisse, dicitur, ita & defendens totum plene defendere dicendus est: Cum igitur usum castri, per se consideratum, individuum esse ex ita dictis pateat, sequitur certissime, quod & ipsum castrum individuum sit. *arg. l. 17. ff. de servit.* Ex qua individuitatis natura hinc fluit, Castrum cuius Con-Dominorum in solidum competere, *arg. l. 2. §. 2. ff. de verb. oblig.* non eo sensu, quod quivis, totam Rem tenendo suumque Jus exercendo, alteri nihil relinquat, sed hoc, ut suum Jus tenendo, alteri nihil tamen adimat. Nec ab usu rei, cum ex defendentibus neuter minus utatur ipsa re, quam alter; *arg. l. 5. §. fin. ff. commod.* Nec à suo Jure, ceu ita disposito, ut licet rebus ita pro indiviso possessis, nullius Con-Domini pars certa sit, sed uniuscujusvis pro indiviso per totam rem communem dispersa, singuli tamen Con-Dominorum Jus habent in re tota, & ita pro indiviso plene possident, prout in rebus individuis est receptum. *l. 5. ff. de stipul. serv.* Hinc sequitur, quod ejusmodi Domini tanquam Correi vel obligent sibi alios, vel aliis obligentur. *d. l. 5. §. fin. ff. commod.* adeoque in Feudis castrorum, quivis servitia in solidum præstandi obligatus sit: 2. *Feud. si plures sint Dom. 77.* si Con-Domini

Domini in communione manere nolunt, divisioni locus non fit *arg. l. 26. §. fin. ff. de leg. 1.* sed licitandum sit, utpote quæ licitatio optimum Discordiarum remedium suppeditat, de qua passim & *l. 1. C. Comm. div.* Altero Con-Dominorum deficiente, alteri adcreseat. *de quo infra th. 14.*

XII. Quod Jurisdictiones Ganerbicas attinet, an individua sint? Et illas æque ac magis notabiliter individuorum Naturam habere, & cuivis in solidum competere credo, Dd. in eo licet admodum discrepantibus: Quantum enim ad Jurisdictiones ipsi castro Ganerbico inhærentes & una cum ipso transeunt; Ex præter rationes supra allegatas eo magis individua probantur, quia Naturam accessorii induunt, adeoque principalis Naturam sequendo, individua pariter & ex hac quoque ratione erunt. Reliquas itidem, & personæ adhærentes pariter individuas esse mihi persvasum est. Et quidem utraque dicitur individua, non quidem ratione utentium, quasi uni tantum, non pluribus simul competere possit, (*ita enim nulla servitus nec realis nec personalis individua esset*) nec ratione commoditatis & perceptionis fructuum, quasi mulctæ ceu fructus jurisdictionum inter plures dividi non possent (*ab his enim tanquam effectu*
per

per accidenstali à parte effectus, naturam rei colligere non licet.) Nec ratione causarum seu objecti, in quibus decidendis occupata est aut etiam loci; quasi namque ut unus ex Con. Dominis Jurisdictionem in causa civili, alter in causa criminali, item unus in hoc regionis districtu, alter in alio eandem exerceant, inter se convenire non possent; Hæc enim fieri, praxis quotidiana testatur; sed ita, ut ipsa Natura Jurisdictionis intrinseca, & per se, & ratione exercitii individua sit tam natura quam jure, hoc sensu, quod si Jurisdictio concedenda sit, non possit pro parte, nec nisi tota alicui concedi aut non concedi, & cujus partes separatim consideratæ nullius usus sunt: Præter id enim, quod Jurisdictio tanquam Jus, Res incorporalis sit, adeoque Indivisibilis physice & naturaliter (utpote quæ tangi non potest,) habeatur; probatur æque exinde Individuitas, quia usus ejus omnimodo est individuus, ita ut nec cogitari nec intelligi ejus pars possit, qualia autem individua esse supra dixi per *l. 17. ff. de servit.* Ejusque usum individuum esse, ceu per se subsistentem in jure dicendo, probatur ulterius ex usu individuo omnium Actuum Jurisdictionis, ceu in mero facto consistentium; Cum impossibile sit exercere actum Jurisdictionis.

etionalem pro parte, seu sit Jurisdictionis voluntariae, ut: adoptare, emancipare, actis insinuare. Seu contentiosae, ut: sententionare, eandemque exequi, e.g. decollare, sed vel plane non, vel plene fieri debet; quodcunque autem dicitur de speciebus omnibus materialiter sub se contentis & earum actibus, illud certissime de Jurisdictione tanquam Genere, complectente, Naturam Individuitatis nihilominus retinente, quoque dicitur. Quo posito sequitur, illam, pluribus concessam, cuius in solidum competere, in quo & omnes Dd. convenire dicit *Kyll. D. 8. §. 56. remisive*. Et pluribus Dominis Feudalis Jurisdictionis, neutrum aliquid in ejus praejudicium tertio concedere. *arg. l. 34. in princ. ff. de servit. praed. rust.* aut eandem, Feudo communi acquirere posse, nisi socio consentiente *l. 4. §. 3. ff. si serv. vind.* Si Dominus territorii, Jurisdictionem territorio stipulatus est, & partem (non quid pro diviso & certa parte physica, prout in *l. 6. ff. de serv.* Sed pro indiviso & partibus intellectualibus tantum, e.g. unam, tertiam partem territorii) postea alienaverit, totam corrumpi stipulationem *arg. l. 11. ff. de serv.* Et ita promissarium liberari. Uno ex Con-Dominis territorii communis, mortuo, quemvis ejusdem Haereditum

in solidum pro tota Jurisdictione agere, & respective conveniri *l. 2. §. 2. ff. de verb. oblig.* Dependere ab hoc & hanc controversiam; Quomodo concesso pluribus castro cum Jurisdictione, eadem in dubio exerceri debeat, an ab omnibus conjunctim, an vero à quovis seorsim, ita ut præventio locum habeat? *Dicit Kylling. Disc. 8. §. 60. & alii Dd. ibi citati.*

XIII. Ex his fluere videtur quod Kyll. ulterius movet *D. 8. §. 108.* Quod si fratres sint, ad quos pervenit Jurisdictio ætate dispares, an majori natu soli, cedat administratio? it. an eidem custodia clavium & sigilla castrorum concedenda sint? *D. 10. §. 2. 3.* Quamvis enim Majoratus prærogativam, quam A. B. & quam plurimi Illustres ac Potentissimæ Familiæ stabiliverunt, utpote inde natam, ne divisione corrumpantur Regna & Familiæ dispergantur, *Klock. P. 1. conf. 7. §. 49.* suus vigor relinquendus sit, præsertim cum, quamvis ipsa Natura Jurisdictionis & Juris, salva maneat apud quemvis in solidum, administratio tamen & Exercitium ceu ab ipsa Jurisdictione distinctum quid, apud unum, eumque majorem natu esse possit, prout Jure & Exempl. docet *Reink. d. R. S. & E. l. 1. cl. 4. c. 17. §. 17. & seqq.* Eo tamen calu quo,
 511
 eo

eo non introducto, ad plures disparis ætatis, vel conventionem, vel successionem, territoria ac jura illi minate perveniunt, tunc ex præsumpta voluntate contrahentium, & respectu morientis, qui æqualiter sanguinem ejusque Jura omnia tribuit, præprimis cum successio Bonorum regulariter in locum alimentorum ac quod ipsis comparatur, succedat, & defunctus statu & dignitate Paribus, æqualibus alimentis prospicere velle præsumatur; Videtur, quod ob Jus quæsitum, cuius ita competens, ut nemini nequidem à superiore regulariter auferri possit, neutri eorum quid decedere possit. Cumque præterea qualitas Individuitatis & Juris in solidum competentis, accedat, cujus natura est, ut alter nec magis nec minus altero, eodem, uti debeat, *arg. l. 5. §. fin. ff. commod.* neutri prærogativam esse concedendam eo magis patet, sed ratione Judiciorum, vel officialis utrumque Con-Dominorum æqualiter recognoscens, vel commune iudicium, germ. *Ein Gan-Erben-Gericht*, quod ab utroque Con-Dominorum exercetur, constitui potest *Kyll, D. §. 108.* Et ad quæst. quidnam quoad sigilla, claves &c. faciendum sit, Resp. Ea vel locum tenenti seu Castellano, germ. *Burgvoigt*, tradi *Kyll, D. 8.* vel in communi loco custodi

diri posse, non absurdum esse ; Idque ex natura accessorii & consequentis quod, quomodo principale administratur, ita & ejusdem Media seu Instrumenta merito tractanda sint : Interim si quid dubii restaret, ex Consilio Baldi, duos Fratres reciprocam Fidem mutuo Jurejurando sibi invicem promittere, consultum esse, dicit *Kylling. D. 10. 26.*

XIV. Denique & dispiciamus quid de hoc casu statuendum ; Quo plures Ganerbinatum suum ejusmodi Individuum allodiale, simul cum Jurisdictione, eidem tunc temporis inhærente, in Feudum converterunt, retento utili directum Dominium transtulerunt, & seipsos ut vassallos alteri constituerunt ; An alterutro Convasallorum sine successoribus Feudalibus mortuo, ejus Jus seu pars Domino cedat, an vero Convasallus excluso Domino Jure accrescendi accipiat, & dein solus libere, jure feudali tamen fruatur ? Et quamvis regulariter mortuo vassallo etiam ex pluribus incommuni possidentibus sine consanguineis sub Investitura prima comprehensis, redeat ejus pars ad Dominum *arg. §. 3. J. de Usufr. Juncto §. 2. Cum vero. De his qui Feud. d. p.* Nec jus accrescendi ullibi præter in ultimis voluntatibus & casu singulari *l. un. C. si liberalitat. Imperialis*, attendi dicat *Carp-*

20v. P. 3. c. 2. D. 16. In contractibus autem, ne
quidem & Donationibus, unquam. *Idem Decis.*
134. §. 10. & seqq. adeoque nec in constituendis
Feudis, quia Feud. contractibus adnumeratur, *Ful.*
Clar. l. 4. §. Feudum. quest. 77. in pr. Klock. P. 2.
conf. 15. §. 8. 9. His tamen non obstantibus con-
vasallo, excluso Domino Feud. nihilominus omne
jus accrescere, eosque de nostro casu non loqui,
opinor; Cum enim jus accrescendi, aut si cum
quibusdam loqui liceret: Non decrescendi, di-
catur Potestas legitima, retinendæ vel nanciscendæ
partis conjuncti, qui vel non concurrit, vel desit
concurrere, nihil inhaerere videtur, quod accretio-
ni obstet, utpote cum sola conjunctio fundamen-
tum juris adcrecendi dicatur, *Carpzov. P. 3. c. 2.*
D. 1. §. 5. Quæ conjunctio tamen, posito, quod
in ultima voluntate ex mente defuncti, plures con-
junctis, latissime interpretanda, inducatur; In
successione ab intestato tamen, cum & hic Jus ac-
crescendi attendatur, *l. 9. ff. de suis & legit. Hæred.*
nec tamen voluntas defuncti expressa adsit, sequi-
tur, quod, non tam ex Voluntate defuncti, quam
ex Conjunctione Legali, ipsam Naturam Rei in-
dividuæ plurium succedentium ab intestato, respi-
ciente, ac ita fundamentum accretionis in Indivi-

duitate pōnente, inducatur, cum in successione
Hæreditatis nemo possit pro parte testatus & inte-
status decedere *l. 7. ff. de R. J.* Idque quia Hære-
ditas non potest pro diviso possideri *l. 8. ff. de R. J.*
Id quod & nostro casui optime applicari potest,
cum ex supra deductis pateat, ejusmodi Ganerbi-
natus cum Jurisdictione, Individuos esse. Qua-
propter & *Curt. Jun. P. 2. quest. 7. Dub. 3. §. 80. p.*
m. 219. cum multis aliis, limitat priorem Reg. quod
nempe in Feudo tanquam contractu Jus adcre-
scendi non attendatur, dicens ; Eam indifferenter
non procedere, sed in Feudis dignitatum & alia-
rum rerum Indivisibilibus, Jus adcrescendi utique
attendi ; Et *Jul. Clar. lib. 4. §. Feud. quest. 77.* tan-
quam cautelam allegat ita : QVIA TAMEN
QVÆSTIO EST NON SINE DIFFICVL-
TATE, CONSVLVI, VT IN INVESTITV-
RA FEVDI A PRINCIPE FACTA APPO-
NANTVR ILLA VERBA : ET CVLIBET
EORVM IN SOLIDVM : tunc ENIM PRO-
CVL DV BIO VNO DEFICIENTE, AL-
TER HABEBIT FEVDVM TOTVM JURE
ADCRESCENDI, QVÆ EST COMMV-
NIS OPINIO, NON HABENS CONTRA-
DICENTEM. Hinc *Klock. P. 2. Conf. 24. §. 7.*
& 8.

§ 8. dicit : In Feudis individuis obtinet Jus adcre-
 scendi ; quod & procedit, quando una res ut u-
 num corpus pluribus in Feudum data est : Et in
 Jurisdictione quæ individua censetur Juri adcre-
 scendi locus est, *Id. ib. §. 9.* Quapropter, etiamsi
 assentiar, omnibus communem esse opinionem
 dicentibus, quod in contractibus, adeoque & tali
 confœderata societate & contractu Feudali accre-
 tio regulariter cesset, idque lubens concedam in
 thesi loquendo ; Cum tamen hoc nostro casu pa-
 teat, voluntatem contrahentium servandam esse
 pro lege, quamvis nulla lex de jure adcrescendi in
 contractibus lata sit, prout quoque dicit *Carpzov.*
P. 3. c. 2. D. 16. §. 9. Et mens contrahentium jus
 adcrescendi in contractibus inducere possit, utpote
 quod, naturæ conventionis non adeo repugnat,
Klock. P. 2. cons. 15. §. 47. Et sic Contrahentes ra-
 tione Ganerbinatus castri & Jurisdictionis, ceu re-
 rum indivisibilium, quæque cuivis in solidum jam
 competunt, investiti ac recepti Ganerbin. accepisse
 sub qualitate Individuitatis certum est, ut, quem-
 admodum socio vivente uterque habet totum jus
 in tota re communi pro indiviso, ita alterutro de-
 ficiente superstes habeat totum jus in tota re solus,
 proinde cum *Kyll. D. 6. §. 22. & 23. & D. 8. 107. re-*
 missive

missive credo, convasallo, excluso Domino ac crescere.

§. XV. Forma Ganerbinatus est, Confœderatio, certis legibus adstricta, Germ. *Burgfriede*, *Kyll. D. 13. §. 3.* Cum enim Formæ essentia sit, ut unione sui cum materia, det esse rei, ac perficiendo suam materiam in esse specifico, faciat, ut hæc res talis sit & non alia; Ita hæc Confœderatio certis legibus formata, uniens se cum societate, tanquam sua Materia in qua seu subjecto inhæsionis, ita illam informat, ut ex simplici communione fiat communio qualificata, transiens in speciem Ganerbinatus, nec ad perfectionem suam quicquam amplius præter objectum, finem & proprium suum requirens: Licet enim *Rittersbus. §. 2.* dicat, quod tanquam vasalli se in protectionem vicinorum Potentiorum subjecerint, quod & *VVeberus sub vocab. Gan-Erben c. 2.* Nihilominus tamen, cum Ganerbinatus oriatur ex conventionem contrahentium, & ex eadem omnem suam formam ac naturam solum capiat, (excepto eo casu quo leges aut superiores quid ipsis certi præscribant, prout in nostro Rom. Imp. Recess. I. zu Augspurg de A. 1500. sub tit. *Wider der Gan-Erben Schloß*, Ganerbii prohibentur, unum ex lociis

in

in pacem publicam quid committentibus, in Ganerbinatum recipere aut tolerare, sub pœna fractæ pacis publ. *Kyll.* It. casu quo autoritate Imperatoria Ganerbiis interdictum est, in Ganerbina-
tum des *Buseferthals* quendam recipere, nisi natus esset nobili Parente ad 4. gradum usque, lineæ Ascendentis utriusque. It. Ne quis eorum, jure concessio abutatur, sub pœna privationis juris Ganerbici prout utrumque ex infra allegata confirmatione lit. A. patet.) Contrahentes autem vel viribus suis confisi; vel alia de causa, protectioni aliorum se tradere nolint, nec ut in protectionem aut obligationem Vasalliticam quis se alteri subji-
ciat, cogi regulariter queat, credo, Naturam Ganerbinatus, etiamsi toties factum sit, per se, nullam necessitatem protectionem quærendi, inducere, &, si vel maxime fieret, naturam tamen Ganerbinatus minime invertere aut per se alterare, cum illa qualitas protectionis, ex plurimorum opinione, nullam Jurisdictionem aut superioritatem, sed salva superioris Jurisdictione cæterisque Juribus, solum tuitionem inferat. *Gail. l. 2. obs. 54. §. 1. & seqq.* Non enim tribuere Jurisdictionem expeditissimum est *Klock. P. 1. cons. 10. §. 260. 262. & cons. 9. §. 18.* nec per id imminui Jurisdictionem dicit *M.*

VVesenb. cons. 48. §. 23. proindeque subditis salvo
 subjectionis statu & qualitate permissum sit, ut ex
 jure defensionis protectionem undecunque quæ-
 rere possint. *Kyll. Disc. 14. §. 14. remisive.* Et
 quamvis LL. Imperii fundamentalibus, hæc regu-
 la & generalitas maxima restrictione circumscripta
 sit, e. g. In casibus ; Ne sub prætextu tutelæ civitas
 cum civitate, aut persona, cum persona se colli-
 gent contra constitutiones sacras *A. B. tit. 15. De*
conspiratoribus ; Aut ne Status mediati se potenti-
 oribus aliis in protectionem tradant *Capitulat. Le-*
opold. art. 8. 9. Aut ne in Imperio, subditi, ulli a-
 lii Statui, Religionis causa, ad protectionem se
 submittant *Constitut. Relig. Aug. Vindelic. de anno*
1555. Soll auch kein Stand. Nihilominus tamen
 in Camera Imperiali in causa *Mann* contra *Er-*
furth, acriter de eo quidem disputatum, pro re-
 gula tamen conclusum esse, testatur *Klock. P. 1. con-*
sil. 10. §. 256. Cæterum cum hodie adhuc certum
 sit, quod nullum Jus in clientes pariat advocatia,
 præter Jus exigendi pecuniam, Germ. *Schutz- oder*
Verspruch-Geld, nec ejus efficaciam sit, ut qualita-
 tem subjectorum inter se, aut juris Imperandi, al-
 teret, colligo ex hac indole, quod salvis omnibus

Gan-

Ganerbínatus requisitis, adesse & abesse protectio possit, nec ad ejus perfectionem requiratur.

XVI. Finis formalis, utpote unde Res mensuram capiunt & actiones distinguuntur, pro ratione conventionis, potest esse multiplex: Cum enim unius actus plures possint esse fines, tam disparati quam subordinati, adeoque, quod solius defensionis & securitatis gratia, omnes Ganerbínatus initi sint, ex exemplis allegatis à *Kyll. Dissert. I. & V.* dubitare quoque liceat; Dicendum videtur cum *Carpzov. Pr. Cr. P. 1. q. 35. §. 4.* Ganerbínatus castrorum, securitatis gratia initorum, per excellentiam hoc nomen mereri; Adeoque principalem, ejus generis Ganerbínatum, Finem, securitatem recognosco. Et cum quivis finis qualis, à philolopho infinitus dicatur, securitatem autem in ejusmodi gradu, sine Defensione mutua, Ganerbii consequi vix possint; Hinc Defensionem ceu subordinatum ejus Finem, placeat credere, concedens, quemadmodum tam securitas quam Defensio, bonitate sui cognita, moverunt appetitum aut potius voluntatem Ganerbiorum, ad sui ipsius consecutionem; Ita quodvis aliud Bonum, sub hac specie parili modo movens, finis

locum tenere, eumque vel disparatum, vel ultimum, idque vel principaliter, vel minus esse.

XVII. Effectum potissimum, pro ratione conventionis, dico esse: obligationem inde natam, ad præstandum id, quod in eam vel specialiter est deductum, vel naturaliter præstandum. Cum enim voluntas contrahentium sese determinet, consentiendo in idem certum, ac præfigendo sibi finem, qualificantem Media, per Modum ac Formam, non potest non inde oriri efficax quædam obligatio, in tantum se extendens in quantum finis illud postulat, per vulgatum: *qui vult finem efficaciter, vult etiam media eo ducentia minimum confuse*; Adeoque, si inhæreo Ganerbinatui Castri per Excell. ita dicto, quemvis Partium obligatum esse non solum ad faciendum e. g. defensionem, omniaque alia media, quibus securitas induci potest, sed & ad omittendum omnia, quæ huic fini contrariantur patet; Eadem ratione etiam in aliis Ganerbinatum speciebus, procedendo.

XVIII. Hinc ratione jurisdictionis Ganerbicæ, liceat quærere: An, quemadmodum Ganerbios ea instructos eandem exercere posse in subiectos, nihil dubii est; Etiam Ganerbii in liberos suos

suos habeant Jurisdictionem, ad id ut condemna-
re possint? Et quidem illud probabile videtur,
quod sub patria potestate sint, eorumque actiones
ad, & secundum Familiae utilitatem dirigere pos-
sint, (quamvis hanc assertionem in Illustribus du-
bio non carere dicat *Jos. Nold. de Stat. Nob. cap. 16.*
§. 6. Exemplum tamen in contrarium, in Electo-
re Johanne Friderico, bannito, & restituto, etiam
in jura patriae potestatis, refert *Klock. P. 1. cons. 7. §.*
573.) quippe quod non solum inde, quod potestas
patria ad ordinem juris naturalis referatur, *c. est or-*
do 12. c. 33. q. 5. cui omnes omnino homines, quo-
ad justitiam intrinsecam praesertim, subjecti sunt;
sed & ex principio Familiarum, Matrimonio nem-
pe, patet, *Hub. de Jur. Civ. l. 2. c. 2. §. 2.* Quod
enim sub patria potestate sint, probatur, quia nati
in Familiam transeunt, adeoque natura sociati, ju-
re etiam sociantur, cum omnis Familia Modera-
torem ac Imperium praesupponat, quod omni o-
mnino jure, apud maritum & respect. Patrem, re-
sidet, quia ipse ob praestantiam sexus & mandatum
divinum imperat uxori liberisque, & ita toti Fa-
miliae, adeoque etiam in potestate detinet; Pote-
stas patria enim est Jus liberis Imperandi ad com-
munem Familiae utilitatem; Et in potestate sunt,

qui ex justis nuptiis nascuntur *l. 3. ff. de his qui sunt sui vel. al. fur.* Ex hac potestate autem cum nunquam exierint, nequaquam dubitandum est quin remanserint. *l. 8. pr. ff. d. tit.* An autem vi Jurisdictionis, Ganerbii parentes, jus suis dicere possint? magis dubium est.

XIX. Et quidem non obstante *l. 77. ff. de Judic.* credendum videtur, Ganerbios, ceu Magistratum ordinarium, jus, extraneo excipiente, suis dicere non posse, per expr. *l. 10. ff. de Jurisd.* Nemo enim sibi Judex sit aut Jus dicat *l. un. C. ne quis in sua causa jud.* Pater autem cum filio est una persona arg. *l. 16. ff. de Furt. l. ult. C. de Impub. & al. substitut.* Et quia propriam causam defendit, qui sua interesse dicit *l. 2. §. fin. ff. qu. app. sit.* Filii autem causa maxime Patris interest, cum per filii corpus pater magis periclitari dicatur, quam ipse filius. *§. 7. f. de nox. act.* Hinc Patrem ob affectum paternum Judicem legitimum non esse, dicit *Richt. velit. 23. sect. 10.* Id quod etiam *Jos. Nold. de St. Nob. Exemplo docet c. 16. th. 7. §. 35.* Et hoc multo minus in Illustribus, Ducib. Baron. Comit. & aliis ejus Generis locum habere statuunt *Dd. M. Pist. P. 4. qu. 169. Ziegl. in aur. prax. Calv. M. Steph. de Jurisdic. l. 1. c. 1. n. 73. & seqq. citante Kyll. D. 9. §. 6.*

§. 6. Ex hac unica ratione, quia sibi in dignitate sunt pares, futuri successores, & vivo Patre quodammodo Domini Bonorum *l. 11. ff. de lib. & postb. inst.* & consequenter Jurisdictionis, præsertim hodie, cum Jurisdictiones consuetudine notoria patrimoniales sint, par autem in parem non habet imperium *l. 4. ff. de Recept. & qui arbitr. recep. Carpzov. P. 4. Const. 43. Def. 11. §. 9. Berl. P. 1. concl. 11. n. 19.* Cum enim Filius, pars quodammodo corporis paterni sit *l. cum scimus 22. §. 1. C. de agric. & Cens. & mortuo patre*, quamvis diversa anima & novus homo filius videatur, idem tamen corpus adhuc adsit, quia quædam portiuncula adhuc adest *Klock. P. 3. conf. 42. n. 49.* Hæc præterea qualitas dignitatis illustris, toti Familiæ tribuatur, daß sie alle die von Stamme geböhret, des H. Reichs Fürsten und Grafen seynd, nec illa qualitas sit, Patrimonii, sed dignitas personæ; Liberique Principum, Comitum, non minus Imperii Status sint & nominentur Patribus viventibus, quam defunctis. *J. Nold. c. 16. th. 7. §. 35.* Et Filius Regis Rex dicatur, & Imperatoris Augustus & Cæsar *Jas. l. in suis ff. de lib. & postb.* Hinc patet, Parentes Illustres in Familiam Illustrem destitutos esse Jurisdictione, id quod præterea in Personis Majesta-

jestaticis ex Originali Iure Imperiorum, deduci
 potest; Cum enim Imperia oriantur ex eo, quod
 subditi potestatem in seipsum tantum, ratione tam
 personarum quam Bonorum, & certo modo suos
 Descendentes transferant, nec nisi in quantum ipsi
 delatum est, amplius quid Imperans habeat, (licet
 in Forenses quoque subjectionis habiles, in quan-
 tum illi in aliorum Territoriis contrahendo, delin-
 quendo, agendo, &c. spontanee sese submitunt,
 Jurisdictio exerceri possit) In liberos autem prin-
 cipis ejusmodi potestatem nunquam nec transtu-
 lerint, nec potuerint transferre, tum quia Imperio
 semel translato utpote subditi de ejus persona ac
 Familia regenda aut subjicienda (nisi LL. Funda-
 ment. aliud dicant) non habent quod præscribant,
 tum quia quivis seipsum, non vero alterum, tertio
 subiectum reddere potest. Cum igitur Filius Prin-
 cipis inter subditos referri nequeat, præter Impe-
 rantes & subditos autem, tertium ordinem ceu
 Membrum, Respub. non recognoscat, manife-
 stum est, quod inter Imperantes per participatio-
 nem, præsertim quoad Dignitatem & ejus annexa,
 numerandi sint, licet Exercitium Imperii ob Im-
 pedimentum extrinsecum suspensum sit. Idque
 in successivis in quibus expresse simul ejusdem suc-
 cesso-

cessores & Filios sibi præposuerunt, eos subjecto-
rum numero exemerunt, & ita (ut cum Philoso-
pho loquar) reddiderunt Imperantes in actu pri-
mo, eo clarius patescit. Ad quæstionem autem,
qua plerique Dd. restringunt illud assertum ad cau-
sas pecuniarias, excipiendo criminalia ac poenas, in
iisdemque ipsos patrum Jurisdictioni subjectos es-
se asserunt, per *l. Cuic. 1. C. ubi senat. vel Clariss.*
In qua, dignitatis ac Fori privilegium, committen-
do Crimen, amitti dicitur Resp. aliud tamen senti-
re *M. Berlich. concl. 11. §. 21. idque per l. ult. §. pen. C.*
ubi sen. vel clar. l. 1. sub fin. C. ne lic. Potent. Quibus
addo præter rationes supra adductas, ipsam expres-
sam pro contraria sententia adductam *l. 1. C. ubi*
Sen. & Clar. quia dicitur; Privilegium amittere
non Illustres sed Clarissimos tantum viros, quales
e. g. Senatores erant. *Briffon. de verb. sign. sub vo-*
cab. Clara &c. Hinc Wilhelmum Nassovium,
Principem Uraniaë in apologia, Philippum II. Re-
gem Hispaniaë incusasse, quod unicum tot Regno-
rum Hæredem Carolum Filium, paucorum Inqui-
sitorum Judicio capitali submiserit, cum ad Regni
Ordines spectaret id ipsum, refert *Jos. Nold. c. 16.*
th. 6. §. 35.

XX. Quod denique modos dissolvendi at-

G

tinet,

tinet, nullum dubium, quin iisdem modis quibus pro ratione Ganerbicæ conventionis, vel collegium, vel societatem repræsentantis, hæc dissolvi possint, & Ganerbinatus quoque dissolvatur: Quippe quamvis Ganerbinatus in se consideratus magis vel minus ab alterutrius natura per confœderationem, defensionem, confirmationem &c. prout plus aut minus de alterutro per conventionem participat, recedere soleat; Nihilominus tamen cum hisce qualitatibus (in thes. loquendo) nec novus modus tollendi Societates & communionem inducatur, nec consuetus tollatur. Et ex quorum natura potissimum fuit, ex eorum Jure aut Regulis dijudicandus sit Ganerbinatus, prout *Kyll. D. 5. §. 10.* Hinc interitu castri aut alius districtus, si illius intuitu principaliter initus est, non dubium est quin pereat, etiamsi ut collegium sese habeant Ganerbii *l. 63. §. 10. ff. pro Soc.* Non obstante quod etiam collegium in una persona retineri possit, *l. 7. §. fin. ff. quod cuj. univers. nom.*

XXI. An morte unius pereat? quæritur, ratione cœterorum Ganerbinorum adhuc superstitem etiam, prout horum Exempla refert *Kyll. D. 11. VVehn. sub vocab. Zwey- oder Drey-Herrichte Herrschafft?* Et quidem cum quivis Ganerbinatus

natus participet non solum de natura communio-
nis & societatis, sed & confœderationis, quæ ali-
quatenus sibi ratione vinculi contrariam naturam
habent, cum in illa stare invitus propter discordi-
am negligentiam & inde ortas difficultates, nemo
teneatur, morteque unius socii utpote cujus perso-
nam & qualitates ineundo respexit sociorum qui-
vis, pereat, adeo ut ne quidem pacto Heredes ad
illam regulariter obligari possint, *l. 35. § 59. ff. pro
soc.* confœderatio vero vinculum constans, e. g.
mutui auxilii gignatac indissolubilem, alterutro
conventioni inhærente, invito, reddat. Hinc
quamvis societas etiam plurium regulariter morte
unius pereat, nihilominus tamen, cum Ganerbiî
fœdere quodam uniti sibi invicem sint, aliter inter
eos conventum esse dici potest. *arg. §. 5. Inst. de so-
ciet.* proptereaque non dissolvi apparet.

XXII. Quod ad renunciationem ac dissen-
sum attinet, quin omnium quorum interest volun-
tate, possit rursus dissolvi, ex Natura obligationis
reciprocae extra dubium est. An autem unius vo-
luntate possit dissolvi? magis dubium est. Pro-
inde dicendum videtur, quod si maxime de con-
fœderatione (prout regulariter fieri debet) parti-
cipet, tunc, seu personaliter seu realiter pacti sint,

non nisi gravissima de causa, sufficiente ut contractus Juris Gentium rescindere possit, rescindi quoque posse. Sin autem participaret maxime de societate, ita modificata, ut naturam confœderationis deminuat, e. gr. si conventum esset tam, quod durante Ganerbinatu lucrum & damnum indifferenter æquale sit, quam quod dissolutio ejusmodi dependeret à voluntate focii alterutrius Ganerbii, qui tamen socius alterius non est, contingeret autem quod alter contrahentium, inhabilis ad quærendum lucrum quod tamen ex natura Ganerbicæ conventionis quærendum quotidie esset, redderetur; Jamque magno Ganerbinatui lucro impendente Industria Ganerbii habilis, socius Ganerbii inhabilis intenderet lucro percepto Ganerbinatum dissolvere, tunc Ganerbium habilem antequam adhuc lucrum obvenerit, Ganerbinatui renunciare posse credo, ex communi doctorum opinione, quod de cujus conventionis natura in ejusmodi casu quam maxime participat, eidem totus contractus adscribatur *arg. l. 10. ff. d. Statu Hom. Carpz. P. 2. c. 32. def. 15. D. 5.* Licet ejusmodi Ganerbinatum in essentia sua maxime alterari lubens concedam.

XXIII. Quod præscriptionem attinet, breviter,

viter, dicendum videtur, quod stante communione, nihil ex illa præscribi possit, per vulgata, sed tunc demum si causa possessionis mutata fuerit, quod cum sola animi destinatione fieri nunquam possit, interveniente contradictione aut alio facto, communionem intervertente fieri necesse est; quo facto accedentibus requisitis cæteris, Ganerbinatum nihil inest, quod præscriptionem impediatur.

XXIV. Si denique ut Vasallos se Domino submiserunt, quin in ordine ad Dominum feudi, eodem modo quo feuda finire queant, nullum dubium restat, Felonia nempe commissa in Dominum, eaque vel immediate, e. gr. injuriando atrociter ejus personam: vel mediate & hoc seu per latus Domini, e. g. Cucurbitando, seu in feudum ipsum, e. gr. Feudum maximopere deteriorando, pariter & alio insigni delicto, præter illa quæ Domini personam Honorem & commodum stringunt, e. g. Proditione Convasalli nefaria aut incestu juris naturæ. *Struv. Synt. J. F. c. 15. aph. 10.*

Exempla Ganerbinatum, non solum Plebejorum, sed & Regalium, totorum quoque Regnorum Principatuum ac Comitatum in historiis habentur, quorum Gan-

erbii pro qualitate conventionum ac investiturarum partim Status, partim absque qualitate illa, tantum immediati, alii quoque mediati subditi Imperii, tam Equites, quam Pagani sunt. Ex his aliquot quidem, conjecturis tantum, certioribus tamen, in numerum Ganerbinatum relata esse dicit *Kylling.* cum propria eorum Ganerbinatum Essentia Accidentia & Natura, non nisi ex cuiuslibet investitura, privilegiis & actis explorari possit. *Disc. 19. in pr. §. 39.* In quorum Enumeratione Autores me præeuntes sequor, dicens cum eodem *D. 14. §. 49.* Hoc tutius esse, ne Rerum harum peritiores Conjecturas tantum nostras rideant. Et quidem

1. Pars Regni Neapolitani, cuius Ganerbios Regem Gallia & Hispania fuisse non absolum dictu scribit *Matth. de Afflict. decis. 403. n. 1. & seqq.*

2. Arx Rottenbergensis, prope Norimbergam, olim VVildensteiniis, post Coronæ Bohem. tandem Elect. Palat. Feudum Imperii. Cuius Ganerbii sunt plures quam 70. Nobiles, habentes Burggravium Judicem. *Conr. Rittersh. part. Feud. l. 1. c. 17. §. 22.* quorum primus Burggravius electus

etus è nobili Familia von Seckendorff. *Kyll. Disc.*
14. §. 37.

3. Arx Friburgum seu ut alii Friedburgum
in VVetteravia, tribus Milliaribus Francofurto
versus Hassiam, cum comitatu Raichen, it. non
longe ab illa distitum Castrum Gelnhausen seu
Gailhausen *Kyll. D. 19. §. 3. & 31.* Quorum Gan-
erbios Burg-Männer, ceu Equites horum Ca-
strorum, una cum aliis in Hegavia, der Ritter-
schafft und Gesellschaft St. Georgen Schild in
Hegau, priori Seculo Status Imperii fuisse refert
Limn. de J. P. l. 6. c. 2. n. 32. testante *Carpz. ad L. R.*
c. 3. §. 12. §. 3. Præterea Fridburg. Feudum Imp.
esse, multis dotatum Privilegiis, præsertim in eli-
gendo suum Burggravium *Conr. Rittersbus. Part.*
F. l. 1. c. 17. §. 28. Licet de hoc iplo Castro Fridb.
an Ganerbinatum ex numero sit, dubitet *Kyll.*
D. 14. §. 40.

4. Arx Salzburg ad Salam in Franconia
Orientali, hodie adhuc Domus Ganerbica, simi-
liter habens suum Burggravium & Regalia, ait *C.*
Ritt. ib. §. 29. De qua arce tamen *Kyll.* testatur,
se nec vidisse qui hoc Nomen in Franconia Orien-
tali audiverit, nec se nosse ullum locum hujus No-
minis præter sedem Archi-Episcopalem Salisbur-
gensis

gensis Diœceleos in Circulo Bavarico D. 14.
§. 41.

5. Arx Celebris ob Jus Ganerbinatus quod
habet Reiffenbergga, seu aliis Reiffenbergensis, in-
fra Francofurtum sita *Conr. Rittersb.* quæ arx Gan-
erbiis tantum unius Familiæ Nobilium à Thun-
gen dicta, dicata est *Kyll. d. 14. §. 47.*

6. Arces *GunReutt und Mülhausen*, Te-
stamento Ganerbinatus factæ sunt à Nobili sine li-
beris decedente ab *Egloffstein*, Eæque Ganerbiis
unius & hujus tantum Familiæ dicatæ, vocantur-
que ab origine à subditis *das Testament.* *Kyll. d.*
15. §. 84.

7. Arx & Baronatus integer *Pappenheim*,
cum suis pertinentiis, cujus Ganerbii Mareschalli
Hereditarii Imperii, die Erb = Marschallen von
Pappenheim, Herren zu *Pappenheim.* *Kyll. D.*
16. §. 25.

8. Castrum Reineck, quorum Ganerbio-
rum præfectum, inter 4. Imperii Burggravios Illu-
strioribus refert *Matth. Steph. de Jurisd. l. 2. P. 1. c. 4.*
& *Gylmann. tom. 3. Decis.* in verbis citatis, ibi :
Gan-Erben und Bau-Meister zu Reineck.

9. Arx Binnikheim in der Zabergöw. *Crus.*
in lib. Paralip. annal. Svecic. c. 10. Cujus confœ-
deratio

derationem seu Burg-Frieden, verbotenus v. ap. Kyll. D. 19. § ult. sub Numero Pactorum V. p. 257.

10. Arx Staden in VVetteravia, cujus Ganerbii sunt Comites ab Ysenburg, Bidingen, & Nobiles nonnulli diversarum Familiarum à Stockheim, Weiß, Carben, Löw, Düdelsheim, Clee, Büches und Ursel *Abrab. Saur. in Theatr. Urbium pag. 314.* quorum Ganerbiorum confœderat. seu Burg-Frieden, v. ap. Kyll. D. 19. n. 6. it. n. 7. sub tit. Extract aus Kirchbergischer Requisition-Schrift, de dato 16. Sept. 1611. quo Discursu 19. etiam plures aliorum Ganerbiorum confœderationes refert verbotenus *Idem Kylling.*

11. Castra quædam limitanea Imperii, evidentem cum Ganerbinatibus similitudinem habentia, assignata olim Militibus & Hæredibus eorum, sub hac qualitate, ut colerent fructus perciperent, & eventualiter militarent, repellendo Hostes de finibus, multis insuper privilegiis dotata *Kyll. D. 18. §. 7. & seqq.*

12. Olim Schwanberg in Franconia ant Steigerwald, prope Trhoven & Rixingen Ganerbinatus fuit, hodie est Episcopatus Herbipol. *VVechn. sub vocab. Gan-Erben §. 3.*

13. Oppida quædam : ut, Creutzena-
H chum

chum ad Rhenum situm, Con-Dominum habens
Electorem Palatinum & Marchionem Badensem
Kyll. D. 1. §. 53. & VVechn. sub voc. Gan-Erben §. 4.

14. Opp. Gröningen, non procul à Kirch-
berg oder Rehlshelm in Marchionatu Brandenb.
versus Noricum. *Gylmann. in symphor. tom. 4. P.*
2. Supplic. n. 3. Kyll. 1. §. 54.

15. Olim Schmalkaldia, quod dum vive-
rent Comites Principes Hennebergenses, ex parte
dimidia ad ipsos, ex altera ad Landgravios Hassiæ
pertinuit: Quo tamen Landgravius hodie solus
potitur. *Kyll. D. 1. §. 55. VVechn. sub vocab. Gan-
erb. §. 5.*

16. Eleberg, cujus mentionem facit *Gyl-
mann. teste VVechn. ib. §. 8.*

17. Pagus Tractstadt, in Franconia Röm-
hild gelegen, in quo tamen Jurisdictio tantum Gan-
erbica videtur, quorum Ganerbios *ab ann. 1524.*
*successive refert VVechn. observ. pr. sub voc. Gan-
Erben cap. 2. in fine.* Interque eos, Episcopum
VVürtzburgensem, Principem Comitem Henne-
bergiæ, & alios.

18. Districtus quidam in Hassia, dictus das
Busseferthal, cum duobus Pagis ibidem munitis,
cujus Ganerbios ex aliis, Nobiles Imperii fuisse im-
media-

mediatos von Busch und Trohen, patet ex sequenti Confirmatione Cælare lit. A.

19. Prædia denique ut & Domos tandem Ganerbinatibus annumerari posse patet ex *Reformatione Civit. Francof. P. 2. tit. 5. §. 1. & 2.* Wäre es, daß viele eine Behausung, oder an einander liegendes Gut, mit einander als Gan-Erben in Gemeinschaft, hätten, *Kyll. Disc. 1. §. 43.*

Lit. A.

Confirmatio Cæsarea Ganerbinatus
in Hassia siti, nominati das Buscherthal.

Wir Friedrich von Gottes Gnaden, Römischer Kaysar etc. bekennen öffentlich mit diesem Brieff. Wiewohl wir aus Röm. Kayserl. Würdigkeit und angebohrner Güte allezeit geneigt seyn, aller unser und des Heil. Reichs Unterthanen Bestes zu fördern, so ist doch unser Kayserlich Gemüthe mehr begierig, gegen denen die uns und dem Heil. Reich ohne Mittel unterworfen seyn, und allezeit in gehorsamster Dienstbarkeit sich unverdrossen erzeigen,
H 2 Sie

Sie bey ihren Gnaden, Freyheiten und guten
 Gewohnheiten zu behalten. Wann Uns
 nun unser und des Reichs Liebe = Getreuen,
 die Gan-Erben derer Geschlechter von
 Buseck und von Trohe im Busecker-
 thal, so uns und dem Heil. Reich ohne
 Mittel zugehören, durch ihre treffentliche
 Botschafft themütiglich haben anruffen und
 bitten lassen, daß wir alle und jegliche Ihre Gna-
 den, Freyheiten, Brieffe und Privilegia, Ver-
 schreibung, Recht, Burg-Fried, Ordnung, Sa-
 zung, alt Herkommen und gute Gewohnheit, so
 sie von unsern Vorfahren, uns und dem heiligen
 Reich löblich erworben, auch Sie selbst unter-
 einander fürgenommen, gewillführet, gelobet,
 geschwohren und redlichen herbracht haben, als
 Römischer Kayser, zu confirmiren und besteti-
 gen, gnädiglich geruheten, diß haben wir angese-
 hen Ihre demütliche ziemliche Bitte, auch die ge-
 treue und angenehme Dienste, so Sie Uns und
 dem heiligen Reich oft williglich gethan haben,
 auch füran in künfftiger Zeit wohl thun mögen.
 Und haben darüm mit wohlbedachten
 Muth,

Muth, guten Rath und rechten Wis-
sen, all und jegliche obgemeldt ihre
Gnaden, Freyheiten, Brief, Privi-
legia, Verschreibungen, Recht,
Burg-Frieden, Ordnungen, Satzun-
gen, alt Herkommen und gute Ge-
wohnheiten, so sie von Unsern Vor-
fahren, Uns und dem heiligen Reich
erworben, auch selbst unter einan-
der vorgenommen und redlich her-
bracht haben, in allen und jeglichen
Worten, in aller Maß, als ob sie von
Wort zu Wort hierinnen geschrieben
stünden, als Röm. Kayser gnädiglich
confirmiret. Confirmiren und be-
stetigen Ihnen die, aus Röm. Kay-
serl. Macht Vollkommenheit, wis-
sentlich, in Krafft dieses Brieffs, ord-
nen von derselben unser Kayserl. Voll-

kommenheit, daß Sie fortan zu ewi-
 gen Zeiten kräftig seyn sollen, und sie
 sich derer an allen Enden, in und außer
 Gerichts gebrauchen bedienen und
 genießen sollen, daß auch die 4. Gefohrne
 aus ihnen, so izo seyn oder hernachmals gesetzt
 werden, daselbst im Buseckerthal zu handeln, zu
 gebiethen und verbiethen, auch zu setzen und zu
 entsetzen, wie von Alters Herkommen ist, von
 allermäniglich ungehindert, Macht haben sollen.
 Es sol auch füran, zu allen ewigen
 Zeiten keiner zu Gan-Erben daselbst
 aufgenommen noch empfangen wer-
 den, Er sey dann von seinen vier Ah-
 nen Edel zum Schild geböhren; Und
 ob einer aus Ihnen in Ihren Gebo-
 then und Verbothen ungehorsam seyn
 würde, der soll sein Recht am Buse-
 ckerthal verlohren haben. Wir wollen
 auch daß diese Gan-Erben mit dem Buseckerthal
 von uns und dem heil. Reich nicht geschieden,
 sondern

sondern allwege darben bleiben sollen, und damit Sie Unrecht und Beschädigung desto baß verhüten mögen, so haben Wir alle Beschwerden, so ohne Unser Erlauben daselbst im Buseckerthal vorgenommen seyn, gänzlich abgethan, Ihnen auch erlaubet, daß Sie in dem obgemeldten Buseckerthal zwey Dorff, welche sie füglich darzu bedencken, einfassen, und die mit Graben, Zeunen, Bollwercken und andern nothdürfftigen Wehren befestigen mögen, alles von Röm. Kayserl. Majestät Vollkommenheit und rechten Wissen. Gebiethen demnach allen so unmittel- als mittelbahren Ständen und Unterthanen, nicht zu gestatten, daß Sie in einige Weise darinnen beleidiget werden, bey Unser und des Reichs schweren Unnade und Verbüßung einer Poen, nemlich 50. Marck lötiges Goldes, die von einem jeglichen so oft er darwider handelt, halb in unser Kayserl. Cammer, und die andere Helffte, denen oftgedachten Gan-Erben und Ihren

ren Nachkommen gezahlet werden sollen 2c. Uhr-
kundlich 2c. Geben Wien am sechzehenden Tage
des Monats Maji 1478.

Duo Testimonia Nativitatis legiti-
mæ Nobilium quorundam à Buseck ad Gan-
erbinatum des Buseckerthals.

Lit. B.

Wir hiernach benennnte Ich W. Chr. v. Bu-
seck, J. H. Rath und Ober-Kriegs-Com-
missarius, Vierer und Gan-Erbe des Busecker-
thals: Und ich J. J. P. von Buseck, genandt
Münch, bestellter Lieutenant und Mit-Gan-Er-
be des Buseckerthals, bekennen hiermit: Als
wir ersuchet worden, denen Hoch-Edelgebohr-
nen, Gestrengen Hrn. P. A. und B. L. Gebrü-
dern von Buseck N. N. seel. hinterlassenen Söh-
nen, welchen auf heut zu Ende gesezten Dato, auf
vorgangenes Ansuchen, ein Tag zur Anneh-
mung in die Ganerbschafft des Buseckerthals
ernennet, Zeugnuß zu geben, daß sie auf Seiten
Ihres Vaters Edel von Ehren, von ihren vier
Ahnen

Ahnen zum Helm und Schild geböhren; Daß
 darauf wir, bey denen Enden und Pflichten dar=
 mit unsern Lehnherren wir verband, ausgesagt.
 Und bezeugen hiermit, daß uns nicht
 anders wissend, als daß sie, P. A. und
 B. L. auf Seiten ihres Vaters, sel.
 Edel von Ehren, von ihren vier Ah=
 nen zum Helm und Schild geböhren;
 Und weil obige zween Gebrüdere P. A. und B.
 L. ihr behöriges mannliches Alter erreicht, seynd
 ihnen hierbey die alte und neue Burg-Frieden,
 sambt Kayserl. Confirmatione Privilegiorum
 vorgelesen, darauff Sie solchen in allen Puncten
 treulich nach zu leben, einen leiblichen End zu
 Gott geschworen, und alles andere dem Her=
 kommen gemess præstiret haben. Uhrkundlich
 haben wir dieses mit unserer Unterschrift und
 Adelichen angebohrnen Ring-Pitschafften be=
 kräftiget. Geschehen zu Grossenbuseck Don=
 nerstages den 19. Febr. Anno 1680.

(L.S.) Wilhelm Christoph von Buseck.

(L.S.) Joh. Friedrich von Buseck gen. Münch.

Lit. C.

Repetitis Formalibus.

Ich C. v. Rolshausen, und Ich C. E. von
Todenhausen zu Daubringen, bekennen
hiermit, Daß Sie P. A. und B. L. Gebrüdere
von Busck auf Seiten Ihrer Mutter Edel von
Ehren, von Ihren vier Ahnen zum Helm und
Schild geböhren seynd 2c. Geschehen zu Gros-
senbusck Donnerstags den 19. Febr. Anno 1680.

(L. S.) Caspar von Rolshausen.

(L. S.) Conrad Ebert von Todenhausen/
zu Daubringen.

Nobilissime Doctorande!

Sic ad æternæ famæ templum cum faustis accla-
mantium votis properas; scilicet bonamens,
dux & imperatrix vitæ mortalium, eruditionis li-
terarumque splendorem fulcit quam optime, nec
sufficit nitentiore latu sanguinis esse procreatum,
plus lucis studiis profecta portat secum gloria.
Maecte ergo, VIR AMICISSIME, qui pro vir-
tute

tute tantum iudasti, quantum ad dignitates consequendas pertinet, in posterum vestigia beati Parentis premas, gloriosæ vocis munimine tuearis clientes, pientissimæ Matri plurima concilies gaudia, & laudabiliter de Patria merearis, ut super benigna sorte Divinaque benedictione jubiles; id quod voveo serioque exopto! Vale. Dabam Jenæ d. XX. Julii 1689.

T.

PETRVS MÜLLERVS, D.

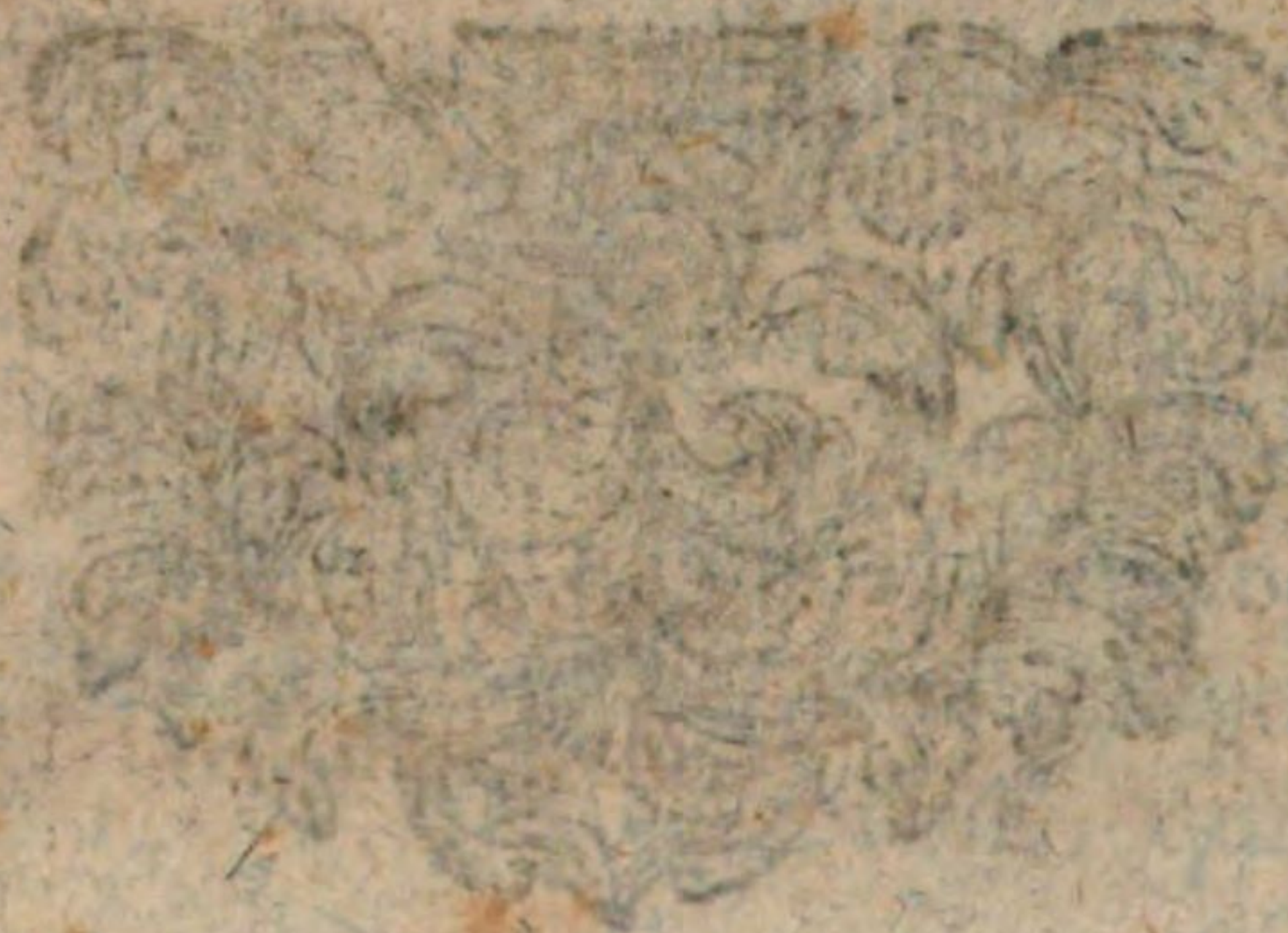
SOLI DEO GLORIA.

1. *Chamaecyparis* *Lawsonii* (Mill.) B.S.P.
 2. *Chamaecyparis* *Lawsonii* (Mill.) B.S.P.
 3. *Chamaecyparis* *Lawsonii* (Mill.) B.S.P.
 4. *Chamaecyparis* *Lawsonii* (Mill.) B.S.P.
 5. *Chamaecyparis* *Lawsonii* (Mill.) B.S.P.
 6. *Chamaecyparis* *Lawsonii* (Mill.) B.S.P.
 7. *Chamaecyparis* *Lawsonii* (Mill.) B.S.P.
 8. *Chamaecyparis* *Lawsonii* (Mill.) B.S.P.
 9. *Chamaecyparis* *Lawsonii* (Mill.) B.S.P.
 10. *Chamaecyparis* *Lawsonii* (Mill.) B.S.P.

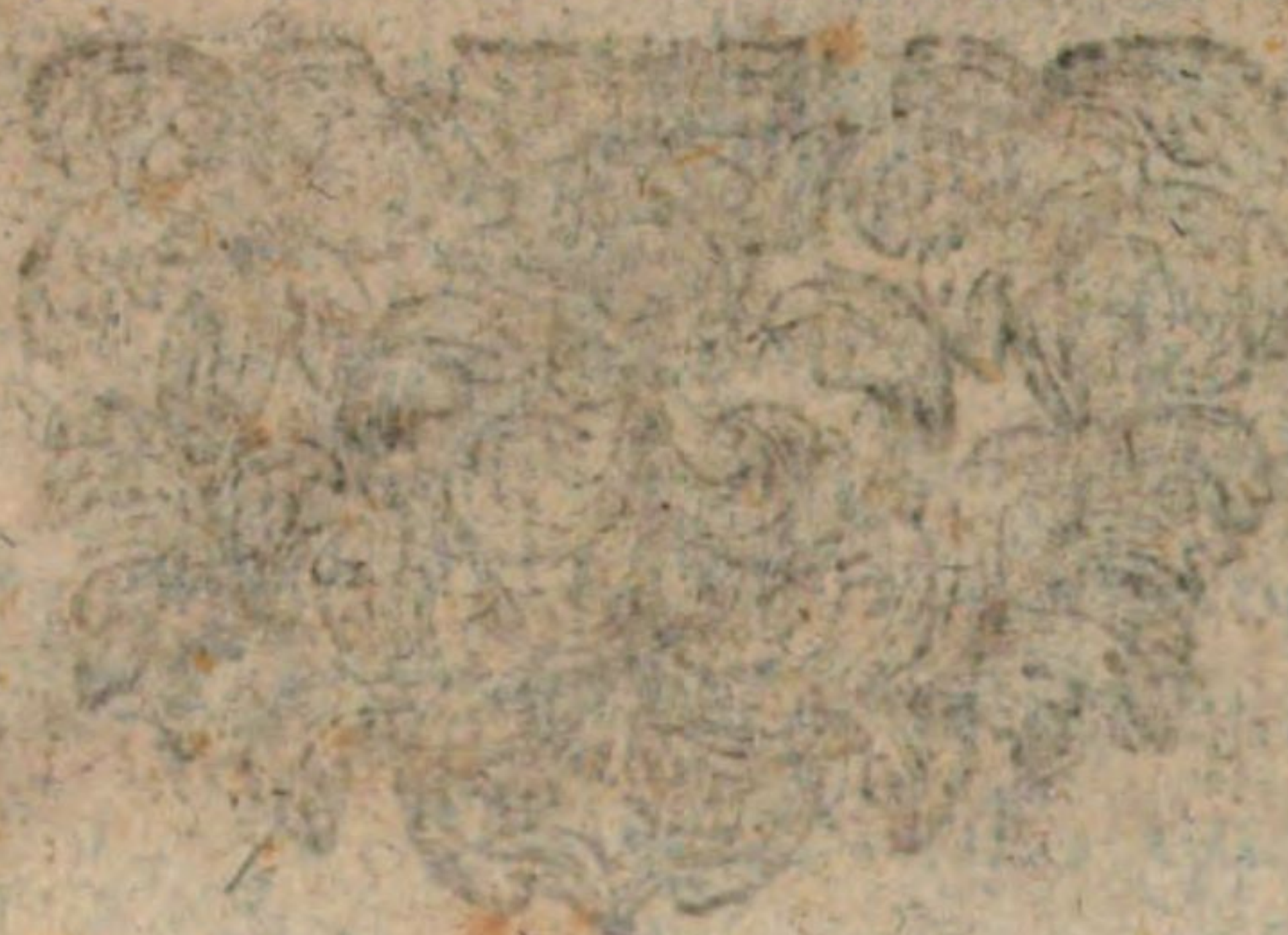
THE RYAN MALLERVS

201 DEO GLORIA

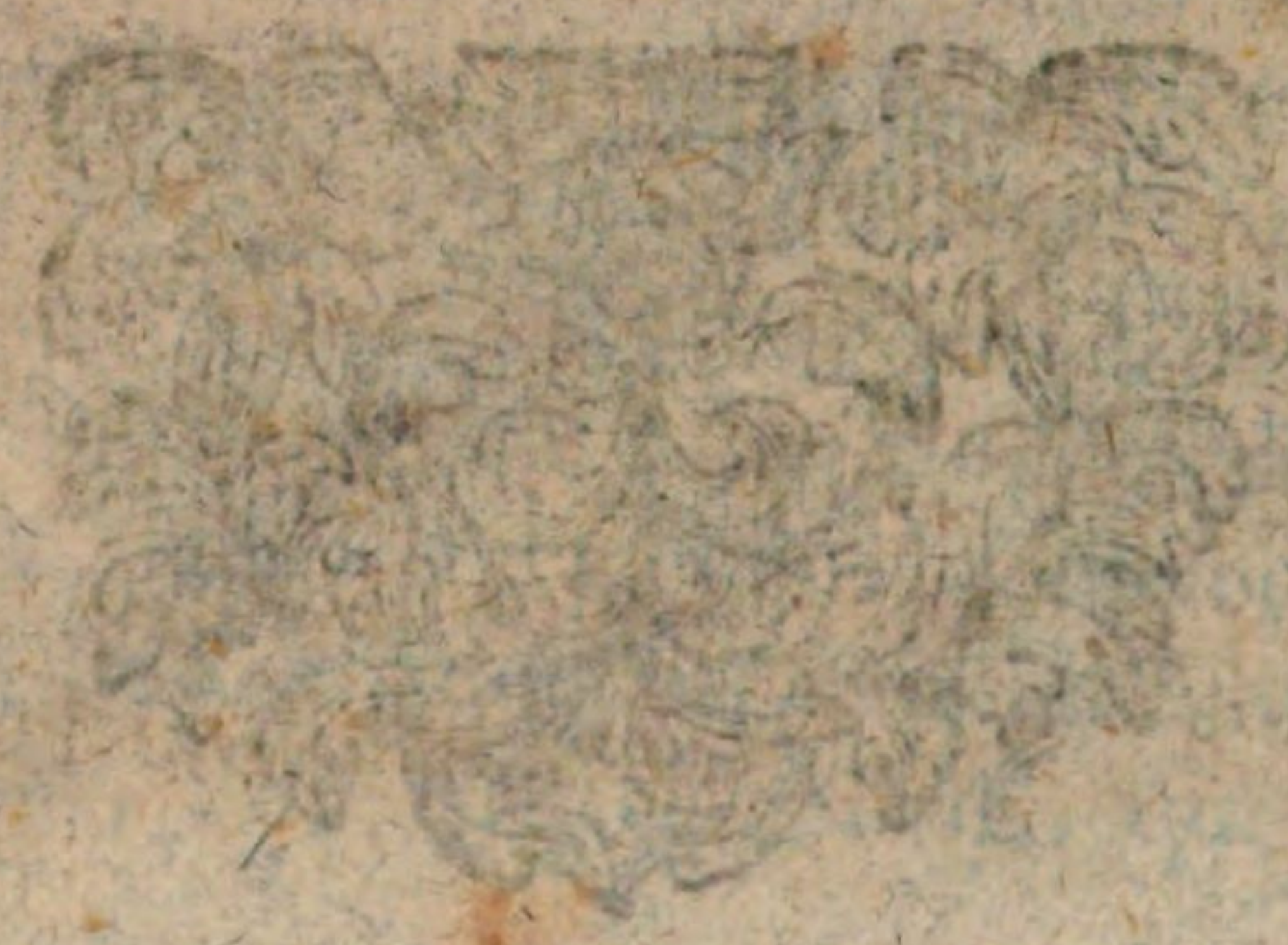
PETRI & MELLEVS D.

DEO GLORIA

1681
The names of the persons who
have been appointed to the
several offices of the
Court of Chancery, and
the names of the persons who
have been appointed to the
several offices of the
Court of Common Pleas,
in the County of Middlesex,
in the City of London,
in the County of Surrey,
in the County of Kent,
in the County of Sussex,
in the County of Devon,
in the County of Cornwall,
in the County of Dorset,
in the County of Somerset,
in the County of Gloucester,
in the County of Warwick,
in the County of Oxford,
in the County of Berkshire,
in the County of Buckingham,
in the County of Hertford,
in the County of Essex,
in the County of Kent,
in the County of Surrey,
in the County of Middlesex,
in the City of London,
in the County of Devon,
in the County of Cornwall,
in the County of Dorset,
in the County of Somerset,
in the County of Gloucester,
in the County of Warwick,
in the County of Oxford,
in the County of Berkshire,
in the County of Buckingham,
in the County of Hertford,
in the County of Essex,

ETRY'S MELLERS D
SOL DEO GLORIA

Lyncker, Nicolaus Christoph <<von>>,

<<Diss. inaug.>> de ganerbinatibus, von Gan-Erbschafften

Jena 1747

4 Diss. 1965#Beibd.2

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10825106-0

VD18 10304746-004